Пам'ятаймо про Україну!

SVOBODA СВОБОДА

UKRAINIAN DAILY — УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

VOL. CIII. No. 98 | JERSEY CITY and NEW YORK, | THURSDAY, MAY 23, 1996 | CENTS 75 ЦЕНТІВ | ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК | ЧЕТВЕР, 23-го ТРАВНЯ 1996 р. | Ч. 98. РІК CIII

Заява керівників релігійних організацій на підтримку конституції

Дорогі співвітчизники, браття і сестри!

Ми, керівники релігійних центрів і об'єднань України, звертаємося до вас в надзвичайно складний, відповідальний і все ж благословенний для долі держави і її народу час.

П'ятий рік розвивається і стверджується в світі незалежна Україна. Відбувається бурхливий процес відродження духової культури українського народу, укріплюються в суспільстві загальнолюдські цінності, інтенсивно розвивається релігійно-церковне життя. Відкриваються нові храми, духовні навчальні заклади, монастирі, місії та братства. Духовенство і вірні різних конфесій сповнені рішучости і наснаги до розбудови вільної України, утвердження її авторитету у цивільному світі.

Високою метою молодої держави є досягнення у суспільстві миру і злагоди, духу братерства і єднання, дійсної свободи і демократії. Вважаємо, що практичне здійснення величних завдань залежить від нової конституції, за прийняття якої ми виступаємо.

Цей документ слугуватиме незаперечним гарантом дальшого прогресивного поступу. Його принципові положення покликані забезпечити всебічний розвиток українського суспільства, в тому числі і у сфері державно-церковних відносин.

Сподіваємось, що нова конституція проголосить принципи відокремлення Церкви від держави та рівність всіх діючих релігійних організацій, що сприяють розбудові незалежної української держави.

Іменем Всемогутнього Бога закликаємо до цієї благородної справи всіх співвітчизників.

Під зверненням поставили підписи: Предстоятель Української Православної Церкви Митрополит Київський і всієї Руси-України Володимир; Патріярх Київський і всієї Руси-України Української Православної Церкви — Київський Патріярх Філарет; Патріярх Київський і всієї Руси-України Української Автокефальної Православної Церкви Димитрій; Екзарх Києво-Вишгородський Української Греко-Католицької Церкви Любомир Гузар; Архиєпископ Львівської Архидієцезії Римо-Католицької Церкви Мар'ян Яворський; президент Союзу Євангельських Християн-Баптистів України Григорій Комендант; голова Союзу Християн Віри Євангельської — П'ятдесятників України Микола Мельник; президент Української Унійної Конференції АСД Михайло Мурга; Муфтій Духовного Управління Мусулман України Шейх Ахмед Тамін; Муфтій Незалежного Духовного Управління Мусулман України Рашид Брагін; Головний рабин Об'єднання Юдейських Релігійних Організацій України Яків Блайх.

Названо найбільш впливових політиків

Київ (Р. Р.). — Тут Київський центр політичних досліджень та конфліктології провів два опитування з метою визначення 50 найбільш впливових політиків України.

За словами голови центру Миколи Погребінського, популярність політиків визначалася за десятибальною системою і трьома критеріями: вплив на політичну ситуацію в суспільстві, на зовнішню та внутрішню політику держави. Експертами були 50 редакторів та політичні оглядачі засобів масової інформації, керівників дослідницьких центрів і політологів України.

У березні і квітні постійною була популярність Леоніда Кучми, Євгена Марчука, Олександра Мороза, Володимира Горбуліна. П'яте місце у квітні зайняв Дмитро Табачник, який у березні був на шостому місці. У квітні на шостому місці був Павло Лазаренко, який у березні був на сьомому. Підвищилась популярність голови СБУ Володимира Радченка, який із 25 місця в березні перейшов на одинадцяте у квітні. Олександер Ткаченко з 27 місця у березні піднявся на 12 — у квітні.

Згідно з повідомленням М. Погребінського, експерти виробили графік популярности представництва гілок влади, згідно з яким серед політиків, що увійшли до „Клюбу-50" є 28 відсотків лідерів парламенту, 20 відсотків представників Кабінету Міністрів, 4 відс. представників місцевих рад і один відс. представників судової влади.

За політичною орієнтацією вони розподілені так: лівих — 18 відс., правих — 14 відс., центристів — 12 відс., інших — 56 відс. До 50 найпопулярніших увійшли лідери шістьох політичних партій: СПУ — Олександер Мороз, КПУ — Петро Симоненко, НРУ — Вячеслав Чорновіл, ЛПУ — Володимир Щербань, ПСПУ — Наталя Вітренко, НДПУ — Анатолій Матвієнко.

Відкрито виставку, присвячену Десятинній церкві

Київ (Р. Р.). — Тут у приміщенні Національного Музею Історії України з нагоди тисячоліття посвячення Десятинної церкви відкрито виставку під назвою „Першохрам".

У садибі Національного Музею Історії України збереглися рештки фундаменту одного з найдавніших храмів України. Спочатку він називався церквою Святої Богородиці, а Десятинною став називатися тоді, коли князь Володимир Великий віддав на її утримання десяту частину своїх прибутків. Церква була особливою, бо зберігала під своїм склепінням мощі св. Климентія, княгині Ольги, яка першою прийняла християнство. Пізніше там поховали і самого князя Володимира та його дружину — візантійську царівну Анну.

При Десятинній церкві

(Закінчення на стор. 5)

Верховна Рада скритикувала Д. Табачника

Київ (Р. Р.). — Тут у вівторок, 21-го травня, Пресова служба українського парламенту оприлюднила заяву як відгук на пресову конференцію голови президентської адміністрації Дмитра Табачника 15-го травня.

Д. Табачник і міністер економіки Василь Гуреєв присвятили пресконференцію кризі неплатежів і затримці заробітків. Обидві проблеми тісно пов'язані між собою і Табачник сказав, що для їх вирішення Президент України Леонід Кучма докладає багато зусиль. Голова Адміністрації розповів про засідання, проведені Президентом 30-го квітня і 13-го травня та його указ щодо заходів для усунення заборгованости в соціяльних сферах.

Цей указ Табачник охарактеризував не лише як економічний, але й важливий політичний документ, яким введено особливий режим використання державних ресурсів, мораторій на публічні імпрези та закупівлю меблів для державного апарату. Обмежено закордонні відрядження, встановлено персональну відповідальність за погашення боргів. До областей скеровано урядові групи, які контролюють виконання указу на місцях.

Розповівши про вищезгадане, Д. Табачник та Б. Гуреєв відповіли на запитання журналістів.

У заяві пресової служби Верховної Ради сказано, що „проголошені у зверненнях Президента до Верховної Ради України наміри, як і програма зформованого Президентом Уряду, не виконуються". Далі автори заяви пишуть, що „вагомість самої особистости Президента України і рішень, які він приймає, вимагають, в першу чергу, не читання тексту указу, а саме обгрунтування, реальности запляннованих заходів". Замість цього Д. Табачник, на думку керівників Пресової служби парламенту, використав пресконференцію для звинувачення Верховної Ради і її керівників. „Цей державний службовець, принижуючи гідність високої особи, яка призначила його на цю посаду, у звичному для нього безапеляційному і жовчному тоні оцінював народних депутатів, проявив неповагу до рішень Верховної Ради — єдиного органу законодавчої влади України, зневажливо вислов-

(Закінчення на стор. 5)

Україна й Іран поглиблюють економічну співпрацю

Тегран. — Українсько-іранська конференція, що відкрилася тут 20-го травня, має зміцнити економічні і торговельні зв'язки між двома країнами, згідно з повідомленням УНІАР.

„Ми маємо твердий намір домогтися конкретних результатів щодо виконання вже досягнутих домовлень і створити надійну правну основу для вигідного співробітництва у майбутньому", — сказав на відкритті конференції віцепрем'єр-міністер України Анатолій Кінах.

Він відзначив велику ролю, яку мають відігравати Україна, розташована в центрі Европи, та Іран, розташований в центрі Азії, для налагодження контактів між різними країнами Сходу і Заходу.

„Рівноправна торгівля, взаємовигідне співробітництво є найдієвішим засобом для розв'язання багатьох політичних проблем", — сказав А. Кінах.

Того ж дня А. Кінах мав зустрічі з міністром промисловости Ірану Мохаммедом Цеаматом Заде, міністром транспорту Акбаром Торканом, з підприємствами в торговопромисловій палаті країни.

Прямі радіопередачі з Верховної Ради переведено на третій канал

Київ (Р. Р.). — Голова Верховної Ради України Олександер Мороз повідомив, що радіопередачі засідань українського парламенту з 16-го травня переведено з першого загальнонаціонального каналу на третій. Крім того, припинено радіопередачі „Трибуна депутатських груп і фракцій".

У зв'язку з цим Верховна Рада України доручила Комісії з законодавчого забезпечення свободи слова і засобів масової інформації з'ясувати обставини і підстави для прийняття такого рішення та доповісти на сесії. Сам О. Мороз вважає це порушенням постанови Верховної Ради, якою встановлено порядок висвітлення праці парламенту. Все це він висловив прем'єр-міністрові України Євгенові Марчукові і запропонував вжити відповідних заходів.

На Союзівці святкуватимуть День Батька

Джерзі Сіті, Н. Дж. (А. Воробець). — вже 12-ий рік підряд Український Народний Союз святкуватиме Свято День Батька на Союзівці.

В неділю, 16-го червня ц. р., в українській католицькій церкві та українській православній каплиці відправляться Богослуження в наміренні батьків, а по полудні відбудеться мистецька програма. Виступить танцювальний ансамбль „Лиман" із Балтимору, Мд., під керівництвом Ореста Ласюка та відомий соліст з України Роман Цимбала.

УНС заохочує всіх членів, як і нечленів, організувати прогульки, щоб прибути масово на Союзівку на цей вікенд і гідно вшанувати батьків.

За дальшими інформаціями про замовлення проситься телефонувати на Союзівку, на число (914) 626-5641.

ЗСА перестерігають Китай, Україну та Росію

Вашінгтон. — Стурбовані повідомленнями, що Китай шукає можливості закупити від Росії або України технологію для виробу масивних багаторазових ядерних боєголовок типу SS-18, ЗСА перестерегли всі три країни проти такого кроку. Про це репортерів засобів масової інформації повідомив у вівторок, 21-го травня секретар Департаменту оборони Віллям Перрі.

Високопоставлені державні чинники стверджують, що доказів такого продажу Китаєві ракет SS-18 чи потрібних для їх виробництва складників Україною або Росією немає, а крім того обидві країни запевняють, що таких трансакцій не було.

Таке перепродання було б гострим переступленням договору про нерозповсюдження ядерної зброї та договору Старт-1, які були ратифіковані Києвом і Москвою. Одначе з уваги на пресові та розвідчі повідомлення про те, що Китай шукає можливості такого купна від голодних на тверду валюту України і Росії, конкретно для пристосування своєї цивільної космічної програми, дуже затурбували ЗСА і проти таких можливостей вони перестерігли всі три країни.

В. Перрі крім того підкреслив, що перестерога Китаєві була дуже загальна, але Україні та Росії ця перестрога була подана дуже конкретно, включно з вказівками до застосування можливих санкцій супроти таких фірм чи їх керівників, які могли б вести переговори в цій справі з Пекіном.

Ірак може продавати нафту

Ню Йорк. — У понеділок, 20-го травня, закінчилися переговори між Організацією Об'єднаних Націй та делегацією Іраку. Вони стосувалися відомої резолюції Ради безпеки, згідно з якою Ірак має можливість експортувати свою нафту, а за одержані гроші купувати харчі і медикаменти.

Переговори затягнулися на три місяці, бо Багдад вперто не хотів погодитися, щоб процес продажу нафти перебував під контролем міжнародної спільноти, а також щоб вона брала участь у справедливому розподілі харчів, особливо у населених курдами північних районах країни.

Тільки на минулому тижні іракський уряд дозволив своїй делегації підписати угоду з ООН згідно з формулою „нафта за харчі".

Обмежені доставки іракської нафти на світовий ринок передбачає резолюція Ради безпеки ч. 986. Ірак може кожні три місяці продавати свою сировину на 1 блн. дол. Частина зароблених грошей піде на виплату компенсації Кувайтові, а частина — на закупи харчів і медикаментів. Водночас згадана резолюція не скасовує санкцій, запроваджених щодо Іраку після закінчення війни у Перській затоці.

Коментуючи цю подію, генеральний секретар ООН Бутрос Бутрос-Галі підкреслив, що „головною проблемою було знайти баланс між дотриманням суверенітету Іраку і контролею з боку

(Закінчення на стор. 6)

В Україні

НЕЗАЛЕЖНІСТЬ УКРАЇНИ І ЕНЕРГЕТИКА

КИЇВ. — Заступник міністра енергетики України Володимир Лученков, який очолював українську делегацію на міжнародній консультативній нараді „Енергетична безпека СНД", що відбулася 13-14-го травня в Москві, під час зустрічі з журналістами сказав: „Незалежність України визначається енергетичною незалежністю". Для цього, на думку Лученкова, треба вирішити проблему палива, а в умовах постійних неплатежів Україні „розв'язувати цю проблему самостійно дуже важко". На думку заступника міністра, за умови виконання національної енергетичної програми, до 2010 року Україна задовольнятиме свої власні потреби у паливі лише на 70 відсотків. Сьогодні енергоресурси закуповується в Росії та Туркменістані.

„МІСТ" ПРОПОНУЄ РОЗВ'ЯЗАТИ ПИТАННЯ МІСЦЕВОГО САМОВРЯДУВАННЯ

КИЇВ. — Політичний бльок „Міст" вважає, що проєкт нової конституції України, запропонований Конституційною комісією, не вирішує проблеми місцевого самоврядування. Про це сказав голова Соціял-Демократичної Партії України Василь Онопенко на пресовій конференції 14-го травня. До політичного бльоку „Міст" входять: СДПУ, очолювана В. Онопенком; Партія Праці та Демократична Партія України. У проєкті, на їх думку, система місцевого самоврядування перетворюється „на консультативний придаток до твердої вертикалі державних адміністрацій". „Міст" пропонує вирішити цю проблему, щоб попередити протистояння між різними структурами та рівнями місцевої влади.

ЗАТРИМАЛИ ІСПИТИ

ОДЕСЬКА ОБЛАСТЬ. — У місті Білгород-Дністровський за два тижні до закінчення навчального року припинили зайняття шкільні вчителі. На профспілкових зборах учительських колективів 14-го травня ухвалено не проводити перевідні та випускні іспити до погашення заборгованости із зарплатні за три місяці, а також надання гарантій оплати відпусток. Учителі також вимагають резигнації посадника міста Валентина Дяченка.

УКРАЇНСЬКИЙ ҐАЗ ДЕШЕВШИЙ, НІЖ ІМПОРТОВАНИЙ

ХАРКІВ. — Директор Українського Науково-Дослідного Інституту Ґазу Борис Буняк у своєму виступі на конференції „Нафта і ґаз України-96" зазначив, що конференцію скликано з метою розгляду стану видобутку в Україні нафти і ґазу, подолання енергетичної кризи, координацій дій для розв'язання нафтовидобувних проблем. „Ґаз власного видобутку, — сказав В. Буняк, — дешевший від імпортованого в 1.7 раза і це треба взяти до уваги та приспішити видобуток в Україні".

ПЛЯНУЄТЬСЯ МІЖНАРОДНИЙ МИСТЕЦЬКИЙ ФЕСТИВАЛЬ

КИЇВ. — Тут в Українському Домі 4-го червня відбудеться перший міжнародний Арт-фестиваль. Участь візьмуть мистецькі галерії, центри сучасного мистецтва, колекціонери та об'єднання художників як з України, так і з інших країн. Завдання Арт-фестивалю — формування громадської думки про духовість та культуру як першооснову; створення цивілізованого суспільства; координація зусиль для демонстрації творчости українських художників; інтеграція української творчости в міжнародний культурний процес.

В КИЄВІ ПРОДАЮТЬ ОБ'ЄКТИ НЕЗАВЕРШЕНОГО БУДІВНИЦТВА

КИЇВ. — Тут на 11-го червня буде виставлено на третьому авкціоні 22 об'єкти малої приватизації та три об'єкти незавершеного будівництва. Серед виставлених об'єктів — вісім крамниць, п'ять підприємств громадського харчування (кафе та ресторани), три ательє для пошиву одягу, дві перукарні, літній кінотеатр, завод, недобудований універсальний магазин, бльок первинного обслуговування та плодоовочева база. Початкова ціна від 229.7 млн. крб. до 98 блн. крб.

В АМЕРИЦІ

У ПОНЕДІЛОК, 20-ГО ТРАВНЯ, Верховний суд ЗСА голосами 6 до 3 уневажнив поправку до конституції стейту Колорадо, метою котрої було уневажнити існуючі громадські права у стейті, коли їх застосовувано до гомосексуалістів. Крім того, згадана поправка не дозволяла на ухвалення будь-яких нових протидис-кримінаційних законів, які охороняли б вище згадану групу громадян стейту. Над згаданими пропозиціями поправки до стейтової конституції проголосувало 53 відсотки мешканців стейту. Уневажнюючи їхню волю, Верховний суд дав неабияку перемогу, а з тим і визнання, гомосексуалістам.

З ГОТОВІСТЮ СЕНАТУ ОБРАТИ на провідника більшости міссіссіппіянця, це вперше обидві палати Конгресу будуть під керівництвом південних республіканців, що вказує на політичні зміни цього реґіону. Тому 36 років двох південних демократів, сенатор Линдон Джансон і спікер Сем Рейбирн керували Конгресом — обидва з Тексасу, але тоді також 93 відсотки у конгресменів з півдня в Палаті Репрезентантів були демократами, як і 92 відсотки сенаторів з півдня. Сьогодні політичне партійне опридлення південних членів Конгресу цілком інакше, бо 57 відсотків з них у Палаті Репрезентантів і 62 відсотки в Сенаті є республіканцями.

У СВІТІ

ЗГІДНО З ДАНИМИ останніх, травневих, опитувань громадської думки, за Боріса Єльцина збираються віддати свої голоси 28 відсотків росіян, а за комуниста Ґеннадія Зюганова — тільки 24 відсотки. На запитання: „За кого ви проголосуєте, якщо у другій турі президентських виборів кандидатами залишаться Єльцин і Зюганов?" 45 відсотків опитаних відповіли, що за Б. Єльцина, і лише 36 відсотків — за Г.Зюганова. Тим часом сам Г. Зюганов повідомив, що понад 200 політичних партій, громадських рухів, організацій і спілок цими днями підписали угоду про спільні дії, спрямовані на підтримку лідера комуністів. За нього агітують наукові і творчі організації найбільших російських міст, козачі землячства, а також деякі вищі військові чини.

ПЕРЕМОЖЦЕМ 49-го Каннського кінофестивалю став фільм англійського режисера Майка Лі „Таємниці і брехня". Він здобув престижеву Золоту Пальмову гілку. Фільм розповідає про життя білої жінки, яка народила чорну дитину і відразу ж відмовилася від неї. А через багато років мати і дочка зустрілися. Ролю тієї матері виконує талановита актриса Бренда Блетін. Ґренпрі, другу за значенням нагороду, дістав данський режисер Лярс Фон Трієр за фільм „Розсікаючи хвилі". Обидва ці фільми американські глядачі побачать ще в цьому році.

ПОВІДОМЛЕННЯ ДО ЧЛЕНІВ З ВИПЛАЧЕНИМИ ГРАМОТАМИ

Час минає і минає Ваша нагода замінити Вашу виплачену грамоту на нову грамоту з одноразовою вкладкою на підвищену суму забезпечення. Не відкладайте, а негайно присилайте Вашу пропозицію та гроші. Ця нагода неповториться. Програма додаткового забезпечення вже кінчається.

Головна Канцелярія УНСоюзу

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

FOUNDED 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, NJ 07302.

Svoboda: (201) 434-0237; Fax: (201) 451-5486. UNA: (201) 451-2200

Soyuzivka UNA Estate: 216 Foordmore Rd., Kerhonkson, NY 12446
(914) 626-5641, Fax (914) 626-0180, e-mail: unaestat@travel.ios.com

Передплата на рік $100.00, на півроку-$60.00. Для членів УНСоюзу $75.00 річно, на півроку-$40. За кожну зміну адреси-$1.00.
Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

Головний редактор: Зенон Снилик

Second Class Postage paid at Jersey City, NJ

Чи згадаємо наших героїв у День Пам'яті?

Якось так дивно склалося, що загальноприйнятий День Пам'яті в ЗСА, який припадає на кінець травня, збігається з трагічною річницею вбивства у Роттердамі Євгена Коновальця.

День Пам'яті заступає тут частинно також ті Зелені Свята, що ми їх „колись" так урочисто відзначали походами на могили героїв у західній Україні, а живучи тут вже довгими роками трохи призабули Зелені Свята (до речі, за церковним календарем — Зіслання Св. Духа) і тільки духовні власті нам про це пригадують.

Американська спільнота вибрала спосіб відзначування, корисний для всіх, бо є це і довгий кінець тижня — можливість відпочити на природі, а при тому згадати померлих — не лише близьких, але й тих невідомих, що від початку існування ЗСА віддали життя за свою батьківщину. Отож все ще живучі ветерани різних останніх воєн пригадують свою участь у збройній обороні Америки, маршують ще раз виструнчені, як перед роками, і складають квіти до всіх пам'ятників відомих і невідомих героїв. І як довгі та широкі ЗСА, — це таки є День Пам'яті.

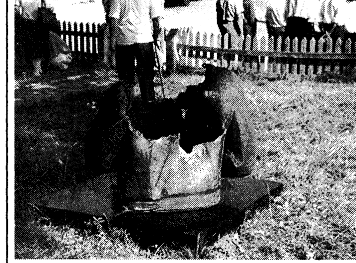
А коли ми відзначуємо своїх героїв тут чи у вільній Україні? Чи привернули ми святочні походи на Зелені Свята, чи згадуємо їх у Провідну Неділю, чи таки в річницю їхньої смерти? Якось не можна завважити координації в тій ділянці у нашій спільноті. І якось здається, немов ми згадки про одних надто наголошуємо, а інших зовсім забуваємо. Це насувається на думку саме тепер, коли у травні ми повинні згадувати кожного року сумну річницю двох убивств провідних мужів — Симона Петлюри і Євгена Коновальця. Чи не припадає порохом щораз більше пам'ять про них у нашому народі? Правда, у цьому році минає 70 років від убивчого пострілу на вулицях Парижу і треба надіятися, що ця кругла річниця не промине мовчанкою, принаймні у деяких колах української спільноти.

Коли, однак, йдеться про не менш трагічне і, здається, куди вагоміше у своїх наслідках убивство в Роттердамі та його вже 58-му річницю 23-го травня, то не можемо бачити ніякого стримління її згадувати та відзначати.

Минулого року в тому самому часі ми писали на сторінках нашого щоденника про мовчанку на тему „убивці Коновальця" Павла Судоплатова і притягнення його до відповідальности в Україні, про що так широко подавали там у пресі. Від того часу минуло вже п'ять років і нічогісінького не сталося та, здається, всі призабули свої обіцянки та погрози. Але коли навіть нічого не сталося у напрямі розглянення справи того, що сам признається до вбивства, то чи не слід було б пригадувати цей розрив совєтської бомби на вулицях Роттердаму принаймні раз в рік — 23-го травня? Де відправляються поминальні Богослуження, хто влаштовує пропам'ятні вечори, які „ветерани" маршерують в одностроях до пам'ятника чи на могилу Є. Коновальця?

Може хтось покладає квіти на самітній могилі знищеного майже цілком кладовища у Роттердамі і може хтось положить квітку біля знищеного „вандалами" єдиного пам'ятника в його рідному Зашкові, але це і все.

Як дивно в обличчі того сумного факту було читати в пресі України про багатолюдні і величаві відзначування у день першого травня. Якось тієї річниці не забувають...

А хто покладе квітку під цим знищеним пам'ятником Є. Коновальцеві?

(Світлив Я. Кулинич)

Петро Грицак

УПА В ОЧАХ СВОЇХ НЕДАВНІХ ВОРОГІВ

I

Час від часу появляються нові документальні праці про Другу світову війну. Однією з кращих спроб такого роду літератури є гарно видана серія „Grosse Geschichte des Dritten Reiches und des Zweiten Weltkrieges, 1943-1944" („Велика історія 3-го Райху і Другої світової війни", 1943-44, Мюнхен, 1989), що вийшла у видавництві „Натураліс Ферляг", авторства колеґії, що складається, як виглядає, із професіоналів і німецьких професорів. Для українців особливо цікавим є один розділ, що дискутує з деякими деталями про партизанську війну в окупованій Европі, а саме на теренах колишнього СССР, на Балканах і в Греції. При тому досить докладно описані бойові акції УПА, з добрим знанням матеріялу й подиву гідною безсторонністю. Підкреслюється, що на теренах, замешкалих українцями, де УПА була активною, населення було наставлене до німців цілком прихильно, оцінюючи позитивно своє визволення від большевиків. Однак через скрайньо брутальну поведінку німецьких окупантів, витворився цілком спонтанно повстанський рух, який, на відміну від інших партизансько-повстанчих рухів, мав широку підтримку всього населення. Це особливо підкреслюється. Українська партизанка, протилежно до створеної часто терористичними методами совєтської, була зроджена із правдивої волі народу, який виступав проти жорстокої німецької окупації, щоб себе оборонити від відновлення большевицької влади.

Через те партизанський рух поширився на таку велику скалю, що німцям довелося оперувати проти них цілими дивізійними з'єднаннями, подібно, як це було тільки на Балканах. Німецькі втрати ставали такими великими, що німці мусіли стягати до боротьби з УПА навіть фронтові частини. УПА відмовлялася від укладення перемир'я з німецьким Вермахтом, уважаючи німців за таких самих ворогів українського народу, як і большевиків. Численність УПА оцінюється на 200,000 партизанів, вона успішно проводила воєнні акції на Волині, де УПА звільняла заарештованих із концентраційних таборів та полонених, нападала на засоби комунікації і паралізувала получення між фронтом і запіллям. Знані для німецьких дослідників є воєнні акції УПА на Підкарпатті, сутички з мадярами коло Сколя, бої в Чорногорі.

Тут варто підкреслити, що особи, відповідальні за політику 3-го Райху, назагал ставилися до України і українців з великим недовір'ям, попросту із неймовірної іґноранції елементарних фактів й упередження, що й сильно відбилося на перебігу воєнних подій в Україні. Тут розходилося про Гітлера, Гімлера та Коха, який був безпосередньо відповідальний за німецьку окупацію України, та яких згрубша можна би порівняти до Сталіна, Троцького й Антонова-Овсієнка чи Муравйова (який у 1918 році здобув Київ і там запровадив терор) по большевицькій стороні. Були це напівінтеліґенти-автодидакти, що по перечитанню маси тоді модних популярно-наукових книжок, були готові до всяких, навіть найбільш драстичних месіяністичних акцій для остаточного опанування й поправи світу з великим ентузіязмом і фанатизмом неофітів. Специяльно у відношенні до українців вони були послідовними, бо не бачили чи не хотіли бачити різниці між українцями й росіянами, як одні, так і другі. Подібне наставлення до українців панувало тоді й серед західніх альянтів, яке продовжувалося до ще цілком недавніх часів, де вони додатково воліли бачити українську проблему попросту як якусь хитро-продуману німецьку інтриґу. Згадаймо тут хоч би великого спеца в тих справах Дж. Ф. Кеннана та відому „чикен Кієв" промову президента Буша в Києві в серпні 1991 р.

(Закінчення буде)

Володимир Сушко

УКРАЇНСЬКИЙ ЕТНОС

I

Горезвісне твердження академіка Петра Толочка, що „української нації, як державно-політичної цілісности, ніколи не було і що українців не можна вважати корінним народом" (див.: редакційна стаття „Академік з відповідним прізвищем", „Свобода" з 2-го травня ц. р.) викликає не лише гіркоту, але і заслуговує на відсіч кожного свідомого українця.

Займаючи становище до цих його тверджень, „Свобода" правильно стверджує у згаданій статті, що так говорити може лише „брехун або людина, яка не розуміється в питаннях народознавства і державотворення".

У зв'язку з цим і у противагу протиукраїнським твердженням П. Толочка, доцільно навести тут деякі дані з довшої статті п. з. „Еколого-етнічна цілісність України: генеза, сутність, руйнування", що її написав ще в 1992 році Валентин Крисаченко, доктор філософських наук і один із провідних сучасних наукових співробітників тієї ж Академії Наук України, членом якої є П. Толочко. Ця стаття була поміщена в українському екологічному віснику „Ойкумена" в Києві в тому ж 1992 році.

Розглядаючи питання давности українського народу, В. Крисаченко наводить незаперечні дані, що на території України з найдавніших часів жило стабільне населення з одними і тими ж антропологічними рисами. Протягом багатьох тисячоліть могли змінюватися мовні чи інші ознаки цього населення під впливом найрізноманітніших впливів, але незмінно продовжувалася з покоління в покоління антропологічна неперервність цього корінного населення України. Палеонтологія та палепсихологія, а також археологія, пише В. Крисаченко, незаперечно засвідчують, що коли ходить про людність древніх українських земель, то протягом багатьох тисячоліть, хоч приходили на ці землі і відходили з них різні завойовники, пустошачи їх, маємо тут справу з одним і тим самим народом, який формувався на власній автохтонній території і зберігав тут на цій землі свої корені аж по сьогодні. Ним був і є нинішній український народ.

Правдивість висновків В. Крисаченка, додам від себе, знаходить, між іншим, підтвердження у монументальній праці Ярослава Пастернака „Археологія України" (Торонто, 1961). Цей видатний археолог причисляє до найдавніших предків українського народу більшість хліборобських племен, що жили на території України ж від кінця кам'яного віку.

Сила незаперечних фактів про давність українського народу є найпереконливішим доказом древности українців, пише В. Крисаченко. Тому він відкидає різні псевдонаукові твердження багатьох великодержавних істориків, які як у минувшині, так ще і сьогодні, щоб підтвердити права тієї чи іншої імперії на українські землі, над якими вони не раз і довгими роками панували, заперечували древність українців на тих землях і поширювали всілякі міти про прийшлість їх на землі сучасної України. А ще інші з ряду тих лжеспеціялістів поширювали брехню, що українці — це зіпсована поляками частина росіян чи, навпаки, зіпсована росіянами частина поляків.

В. Крисаченко відкидає також як фальшиву відому сталінську схему „рід—плем'я—народність— буржуазна нація—соціялістична нація". Він каже, що зображений таким чином рух народів до стану „совєтського народу" як найвищої стадії етногенези завдав чималої шкоди об'єктивному вивченню історії людства та окремих народів, бо позбавляв їх власної історії.

(Закінчення буде)

Євген Федоренко

70-ЛІТТЯ ВБИВСТВА СИМОНА ПЕТЛЮРИ

III

Українські частини творилися, але без визначеного національного напрямку та ясної політичної мети. Помилкою керівників Центральної Ради слід уважати брак належного пляну та стійкости і послідовности. В цей час С. Петлюра організовує на Лівобережжі українські частини. Він творить Кіш Слобідської України — Гайдамацький Кіш. І коли розпочався військовий конфлікт з большевиками, то майже тільки формації С. Петлюри стояли напоготівлі і були боєздатними. Коли большевики підняли повстання в Києві і захопили Арсенал, то С. Петлюра на чолі Гайдамацького Коша, б'ючи по дорозі большевицькі загони, поспішив рятувати Київ, захопив Арсенал та розбив большевицьких повстанців. В організуванні оборони столиці бракувало єдиного керівництва. С. Петлюра, будучи лише кошовим отаманом, виявив себе здисциплінованим і слухав своїх зверхників. Цим він виявив свою державницьку зрілість та мудрість.

Коли гетьман зрікся влади і її перебрала Директорія УНР, то популярність С. Петлюри між народом і військовиками надзвичайно зросла. Він і далі займався виключно формуванням армії, упорядкуванням її та притягуванням окремих частин, що створилися самочинно під час повстання і які визнавали тільки авторитет С. Петлюри. Скоро зібрана понад 100,000 армія С. Петлюри мала проти себе декілька фронтів: большевицький і польський — з одного боку, а білоґвардійсько-антантський і анархістичний — з другого. Щойно проголосили акт об'єднання ЗУНР з УНР, як Червона армія підійшла під Київ. Директорія, уряд і державний апарат переїхали до Вінниці, а С. Петлюра був невідступно між вояками на фронті.

Симон Петлюра продовжував державницьку роботу за кордоном. Він спрямував свої зусилля на міжнародну ділянку: активізував своїх однодумців для ширення української правди в цілому світі. Бо, як пише проф. О. Шульгин („Симон Петлюра та українська закордонна політика"): „Симон Петлюра розумів, що ми мусимо це виконати й зайняти своє місце серед інших народів. Він розумів і з властивою йому енерґією підганяв, подавав ініціятиву, щоб ні одної нагоди не було пропущено, де можна було б заманіфестувати своє українське ім'я, де можна говорити про Україну. Чи це було політичне товариство прихильників Ліґи Націй, чи науковий з'їзд, чи міжнародний союз інвалідів, чи міжнародна жіноча ліґа — все одно, скрізь мусять бути українці". Досить вказати хоч би на факт тріюмфальної подорожі капелі Кошиця, що до неї спричинився своєю ініціятивою С. Петлюра. Далі проф. О. Шульгин так окреслює цей період життя С. Петлюри: „Багато має заслуг Симон Петлюра, але ця його впертість у закордонній політиці, мудрість його керівництва є одною з найбільших заслуг. Завдяки одностайності й твердості нашої лінії за кордоном, завдяки одноцільності, логічності нашої акції, завдяки систематичній праці українських політичних чинників взагалі за кордоном, у світі починають українську проблему розуміти, і ми сподіваємося, що в час рішучий, коли, як в 1919 році, знову потребуватимемо допомоги, Европа вже не буде дивитися на нас такими сонними, байдужими, а то й ворожими очима".

III Український Військовий З'їзд у Києві, кінець жовтня 1917 року.

Завдяки С. Петлюрі зроблено велику роботу за кордоном. Сміло можна сказати, що відповідальна праця, пророблена нашими людьми на еміґрації, була можлива завдяки зусиллям, плянуванням і зв'язкам С. Петлюри.

(Продовження буде)

PALLADA
INTERNATIONAL INC.
98 Second Avenue, 2nd floor,
New York, N.Y. 10003
Tel. & Fax (212) 387-8683

ІМІҐРАЦІЙНІ СПРАВИ

Український центр „Паллада"

Про нелеґалів, вигаслі візи і льотерію

Останніми днями багато ведеться розмов, пишеться різних статтей та згадується у передачах на телевізії про зміни в іміґраційних законах і особливо про те, що нелеґально перебуваючих у країні вирішено депортувати найближчим часом примусово.

Цього місяця головний пакет пропозицій щодо зміни іміґраційного законодавства (законопроєкт Сімсона — S.1664) перейшов слухання у Сенаті і таким чином розгляд законодавства завершується. Крім того Президент підписав антитерористичний закон, який, на думку спеціялістів, затверджує більше боротьбу з нелеґальною іміґрацією, ніж безпосередньо з терористами. Підписаний Президентом закон про боротьбу з тероризмом містить у собі такі позиції, що стосуються іміґрантів:

* Особи, що знаходяться на території ЗСА з вигаслою візою, будуть прирівняні до тих, що перейшли нелеґально кордон, або впіймані на кордоні при спробі перейти його нелеґально. Це досить серйозне обмеження можливостей нелеґалів, бо тепер вони не зможуть подавати прохання про припинення депортаційного процесу на тій підставі, що вони прожили у ЗСА довгий час. На сьогоднішній день існує закон, що особа, яка прожила в ЗСА не менше семи років і депортація якої може мати серйозні наслідки для неї та для членів її сім'ї, має право звернутися до генерального прокуратора з проханням розглянути питання про стримання депортації (suspension of deportation) та надання статусу постійного мешканця.

Від серпня ця можливість збережеться тільки для тих, хто заявив про себе владі добровільно і не був депортований на час, коли сповнилось сім років від моменту їхнього в'їзду до ЗСА (наприклад, подавачам прохання про притулок).

* Буде значно зменшено можливості залишитися в ЗСА тим особам, що були засуджені за кримінальні злочини.

* Особи, що в'їхали до ЗСА без документів або з фальшивими документами будуть підлягати депортації. Це означає, що вони не будуть мати права одержати леґальний статус будь-яким іншим шляхом без того, щоб покинути країну (тепер, сплативши відповідну суму, це є можливим). Якщо така особа буде просити політичний притулок, то спочатку повинно бути вияснено, чи заслуговує ця особа довір'я, а лише після цього справу може бути передано на розгляд іміґраційному службовцеві або до іміґраційного суду.

Затверджений сенатом законопроєкт S.1664 містить у собі такі найважливіші пункти:

* Створення комп'ютеризованої системи для перевірки іміґраційного статусу працюючих.

* Зменшення кількости документів, які можуть розглядатися працедавцями, як доказ права на працю від 20 до 6 (картка соціяльного забезпечення не є доказом права на працю, а лише вказує на нумер, під яким мусять сплачуватися податки і повинна прийматися до уваги працедавцями лише у сукупності з документом, що посвідчує іміґраційний статус особи).

* Збільшити покарання за використовування фальшивих документів, які посвідчують особу (свідоцтво про народження та ін.).

Нові положення, що стосуються леґальної іміґрації, містять у собі підвищення вимог щодо особи, яка надає фінансову ґарантію для іміґранта, включаючи повну юридичну відповідальність за підписану форму I-134 (Affidavit of support).

Що стосується запропонованих Палатою Репрезентантів обмежень на право навчання дітей нелеґальних іміґрантів у державних школах та одержання фінансової допомоги тими з них, що народилися в ЗСА, то за твердженний Сенатом законопроєкт нічого про це не говорить і, якщо врахувати заяву президента Клінтона про те, що, у випадку прийняття такого рішення, він накладе на нього вето, то вірогідно, що цю пропозицію і не буде прийнято.

Я чув, що іміґраційна служба тепер виловлює нелеґальних іміґрантів на місцях праці і депортує, як і тих, що подали заяви на участь у льотерії, але не виграли. Якщо це дійсно так, розкажіть про це детальніше.

Служба іміґрації та натуралізації проводить акцію виявлення нелеґальних працівників та працедавців, що використовують таких робітників, приховуючи це від держави і збагачуючись коштом того, що недоплачують їм за роботу та ухиляються від податків. Але мусимо сказати, що проведення такої дії не є чимось новим. Такі рейди по підприємствах, де працюють нелеґальні робітники, СІН проводила завжди, хоч і нереґулярно. Очевидно, під час останньої кампанії виявлення такого типу порушень, чималий вплив на публічну реакцію з цього приводу має те, що ведеться багато дискусій та обговорень щодо майбутніх змін законодавства. Помітно також, що деякі газети етнічних груп часом „згущують фарби", коли розглядають питання, які є болючими для їхніх читачів. Що стосується депортації тих, що брали участь у льотерії „зелених карток", то нічого подібного немає і не передбачається. Тепер іміґраційна служба лише повертає гроші тим громадянам Польщі, які минулого року одержали повідомлення про виграш, але не увійшли у відведену для країни квоту і яким з цієї причини було відмовлено у постійному перебуванні. При цьому їм нагадують про те, що вони, як особи з вигаслими візами, повинні покинути ЗСА.

Я одержав повідомлення про виграш у іміґраційній льотерії DV—96. Мій товариш допоміг мені у виповненні одержаних аплікацій для мене і моєї жінки і я їх відправив на вказану адресу — National Visa Center. Але нещодавно мені повернули всі папери з поясненням, що Visa Center не займається оформленням „зелених карток" тим, що знаходяться в ЗСА. Коли я звернувся до Іміґраційного бюра в Ню Йорку, мені також відмовили в оформленні справи і сказали, що у мене не такий як треба нумер. Що це означає? Як мені одержати „зелену картку" згідно з виграшем?

З вами сталася прикра подія. Звернувшись до некомпетентних осіб за до-

(Закінчення на стор. 5)

Союз Українок Америки — 70 років громадської праці

Союз Українок Америки заснований в 1925 р. та провадить свою діяльність під статусом неприбуткової організації. СУА об'єднує жінок українського походження (або приналежних до української громади), які живуть у Сполучених Штатах Америки. Від початку існування Союз Українок Америки гуртував жіноцтво без різниці віровизнання та партійної приналежності і досі дотримується цих засад. СУА є єдиною самостійною аполітичною українською жіночою організацією в США. Членство СУА діє у Відділах в Окружних Управах, Далековіддалених Відділах під проводом зв'язкової та у вільному членстві.

Завдяки співпраці членства та підтримки українського громадянства, ділянки суспільної опіки, стипендій, культури, виховної, музейної та інших широко розвинені. В 1941 році видано ювілейну книжку з нагоди 15-ліття СУА, від 1935 р. кожної конвенції виходить конвенційна книга. Від 1944 року СУА щомісяця видає "Наше Життя" – єдиний журнал української жіночої організації в США, який безперервно виходить понад 50 років.

Союз Українок Америки зробив великий вклад у суспільне життя української громади в США. В 1932 році скликав перший Жіночий Конгрес в Америці, 1940 р. став співзасновником Українського Конгресового Комітету, опісля ЗУАДК-у, а в 1948 р. дав почин створення Світової Федерації Українських Жіночих Організацій. У 1976 році СУА заснував Український Музей в Нью-Йорку, який залишиться культурним спадком для наступних поколінь.

Від 1925 року найбільш поширена є Референтура Суспільної Опіки, яка включає медичний фонд, що вперше був створений в 1930 р. для допомоги Україні, із потребами часу діяли різні комітети: Допомога Голодуючим в Україні (1933), "Мати і дитина" (у повоєнному часі), допомога українським скитальцям, допомога українським поселенцям у Південній Америці, Польщі, Югославії та іншим. Безперервно діє допомога сиротам, бабусям, інвалідам та людям старшого віку. Створено Осередок листування (в 1973 р.). За останні п'ять років звернено особливу увагу на медичну та гуманітарну допомогу жертвам Чорнобиля та далі присвячується багато зусиль в тому напрямі.

Під наглядом виховної референтури діють світлички та захоронки в різних містах США. Видано підручники, співаник і тасьми та книжечки з українськими казками та піснями для малят. З нагоди Року Родини 1994 проведено конкурс для дітей і молоді у діяспорі та Україні і видано збірник нагороджених есеїв та малюнків цього конкурсу.

Союз Українок Америки допомагав студіюючій молоді від свого існування. У 1967 році створено Стипендійну Акцію, ціллю якої є допомогти українським учням та студентам у різних країнах їхнього поселення стати свідомими громадянами — зберегти українську мову та українську етнічну ідентичність. Завдяки спонсорам, понад сімсот стипендіятів стали професіоналами у Бразилії, Аргентині, Польщі, Югославії, США та інших країнах. Від 1989 року обсяг праці поширено в Україну та до інших східньоевропейських країн. Стипендійна Акція СУА – це найбільш розвинена допомогова сітка в українській діяспорі, яка втішається підтримкою українського громадянства в США, Канаді та Австралії.

Почавши у 1967 р. щороку проводиться конкурс та приділюється нагороди із фонду ім. Лесі та Петра Ковалевих за наукові (історичні, літературні) праці з української тематикою. Цьогорічні нагороди будуть вручені на Конвенції СУА під час бенкету.

Союз Українок започаткував свою видавничу діяльність перекладом деяких творів Лесі Українки на англійську мову під назвою "Spirit of the Flame". Від того часу вийшло багато видань на різні теми. Найновіше видання – це історична праця Марти Богачевської-Хом'як "Білим по білому – жінки в громадському житті України, 1884-1939" (1995). Відділи та Округи також беруть активну участь у видавничій ділянці.

З більших досягнень слід відзначити побудову пам'ятника Лесі Українки в Городі культури в Клівленді, Огайо.

СУА завжди мав зв'язки з американськими та міжнародними чинниками та брав активну участь у різних конференціях, включаючи усі Всесвітні Конференції ООН для справ жінок разом з останньою в Китаї 1995 р.

Сторінку приготовила Софія Геврик

Перший Український жіночий конгрес в Америці, 28-30-го травня 1932 року.

Делегатки на конвенцію Міжнародньої Жіночої ради, Вашінгтон, 1925 р. О. Лотоцька, Г. Чикаленко-Келлер, Ю. Ярема

Управа СУА 1934-35 роки. С. Абрагамовська, А. Кмець, А. Вагнер

Управа СУА від 1925 до 1931 року. Ю. Ярема, К. Шутак, П. Авраменко, О. Лотоцька.

П-ні Лідія Бурачинська

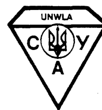

П-ні Стефанія Пушкар

СОЮЗ

УКРАЇНОК

АМЕРИКИ

108 SECOND AVENUE
NEW YORK, NEW YORK 10003
212-533-4646

ГОЛОВИ СУА

Юліяна М. Шустакевич *перша голова СУА — 1925*

Юлія Ярема *1925 – 1931*

Олена Лотоцька *1931 – 1934, 1943 – 1965*

Атена Кмець *1934 – 1935, 1939 – 1943*

Анастазію Ваґнер *1935 – 1939*

Стефанія Пушкар *1965 – 1971*

Лідія Бурачинська *1971 – 1974*

Іванна Рожанковська *1974 – 1987*

Марія Савчак *1987 – 1993*

Анна Кравчук *1993 –*

Союз Українок Америки: друге чверть століття

Засадничо, друге чвертьсторіччя праці СУА це продовження в посиленні і поширені спосіб праці перших років СУА та Союзу Українок в Европі. Дві головні причини зумовили це приспішення і поширення праці. Приїзд великого числа так званої нової еміграції і те, що значна частина тих осіб замешкала в суцільних скупченнях, доставив організації велике і вироблене членство. Багато тогочасних нових членів СУА це ветерани Союзу Українок в Европі. Друга причина у поширенню та поглибленні праці СУА це зміна настанови правлячої верстви в Америці до емігрантів. Важливішим був і ще той факт, що біля шестидесятих років в Америці почало бути модним мати якесь етнічне походження. Спільний котел американства перетворився у тканину різних красок та якостей, і стало легше втримати активне прив'язання до свого коріння і навіть матірної мови.

Еміграція, т.зв. стара та нова, жили у містах, часто у скупченнях біля церков та народних домів побудованих у минулих десятиліттях. У тих скупченнях були відділи Союзу Українок. Не творивши нової організації, жінки почали поширювати сітку Союзу Українок у всіх містах де находилась навіть горстка українців.

Всесвітній Союз Українок, один з результатів величного з'їзду 1934 р. в Станіславові, не зміг проіснувати через катаклізм війни. Жінки в США з допомогою деяких европейських жіночих організацій створили свою Світову Федерацію Жіночих Організацій, котра згодом охопила ледви не всі жіночі товариства в українців поза територіями України. Та Союз Українок Америки таки перебрав силою обставин, представництво жінок України чи пак жінок українського походження на різних міжнародних і американських форумах. Тому, що у міжвоєнний період жіночі міжнародні організації, на відміну від загальних міжнародних організацій, не завжди викреслювали недержавні організації, жінки мали і досвід і можливість займатись дуже ефектовно зовнішніми зв'язками, часто у більшій мірі чим чоловіки. СУА в 1948 році почав брати участь у Генеральній Федерації Жіночих Клюбів Америки, найбільш чисельному скупченні жіночих організацій, а чотири роки згодом став складовим членом Національної Ради Жінок США, найстаршого та найбільш престижного об'єднання жіночих організацій. Через НРЖ Америки, СУА брав і продовжує брати участь у міжнародних жіночих з'їздах. Тут вистарчить пригадати, що перше міжнародне публічне звернення в справі аварії в Чорнобилі вийшло день після вибуху на Міжнародному З'їзді МРЖ, який саме кінчив свої наради в Лондоні. Звернення, яке приготував провід МРЖ, було прямим наслідком праці та зв'язків СУА. СУА не обмежується так званим жіночим питанням, а проводить загальну громадську та політичну працю в американському світі на всіх рівнях своєї організації. В семидесятих роках створено репрезентаційний фонд ім. Олени Лотоцької для підтримки цієї важливої дії. В останніх роках СУА змогло помогти жінкам України брати участь у праці міжнародних організацій.

Велику роботу зробили члени СУА через свою мозолину ручну працю організуючи серед американських громадян та на міжнародних виставках покази народного мистецтва України, вишивок, писанок, та мистецької творчості поодиноких митців. Завершенням цієї праці є різні постійні виставки народного мистецтва у більших скупченнях, та особливо створення, за ініціятивою та фінансовою опікою СУА, високооціненого Українського Музею в Ню Йорку. СУА також активно спряло виданням мистецьких книжок та каталогів. Були роки коли зразки народного мистецтва творили вікно у світ підставовим інформаціям про Україну.

Ще один важливий аспект культурницької праці СУА це видання в англійській та українській мовах. СУА спонсорувало переклад та видання творів Лесі Українки та значно допомогло у дослідженні історії жінок у розвитку громадського життя в Україні та у виданні перекладу цієї праці на українську мову. СУА активно спріяв виданням дитячої літератури, та через наукові та літературні нагороди імені Петра та Лесі Ковалевих в поглибленні культурного надбання діяспори. Одним із головних та довготривалих осягів СУА це видання дво-мовного місячного журналу Наше Життя, що появляється безперервно від 1944 року.

Допоміжна акція Союзу Українок в час Другої Світової Війни

(Закінчення на стор. 4)

24 – 27 травня 1996 Філядельфія, ПА
XXIV КОНВЕНЦІЯ СУА

UNWLA — THE FIRST 25 YEARS

Beginning in 1898, Ukrainian women in the United States organized in individual church sisterhoods, social and welfare clubs in New York City, Jersey City and adjacent areas. In 1905, at a Women's Forum held in New York City, Emilia Strutynsky, an educator experienced in community work, voiced the enthusiasm of the participants on the need to form a united Ukrainian women's organization. An article in the newspaper *Svoboda* (1905), however, criticized the creation of a separate women's organization as unnecessary and this seemingly authoritative view dispelled the intial enthusiasm. Another attempt to unite women's organizations was in Chicago in 1918. Several women's clubs and societies of that city and Detroit and nearby areas united into the Union of Ukrainian Women which was also led by Emilia Strutynsky. The organization issued a short-lived magazine *Morning Star*, but after a few months existence, collapsed. This same pattern was followed in Philadelphia. Individual groups and clubs had their own aims and purposes. In 1918 the Ukrainian Sisterhood participated as a group in a parade, having a young girl represent "Free America". All these individual clubs held many activities, earmarked to aid Ridna Shkola, People's Clinic in Lviv, political prisoners, war orphans and victims of flood and famine.

Ukrainian women in the SUA raised the $250 necessary to fund the participation of two Ukrainian delegates to the Convention of the International Council of Women to be held in Washington, D.C. in May 1925. It was a great disappointment when the Polish authorities refused visas to the Ukrainian delegation, but it proved to American Ukrainians how important it was to have a women's organization in view of the fact that women could participate in some very important international gatherings , a forum from which Ukrainians were excluded, since they had lost the struggle for independence.

Fortunately, the Ukrainian Women's Council belonged to the International Women's Council. It was headed by Hanna Chykalenko Keller and had its headquarters in Paris. At the special meeting of Ukrainian American women Julia Jarema was delegated from the Women's Section Ukrainian Democratic Club of New York City to join Chykalenko -Keller. The five Ukrainian Women's Clubs of Jersey City and New York City agreed to form a temporary committee and thus have their delegate attend the convention. Olena Lototsky was elected as their delegate. Josepha Jarema went along with them as a guest.

At the Convention the Ukrainian women ran into a problem as the Polish women delegates who opposed and questioned their credentials, but the officers of the Convention approved their status and they were permitted to participate.

After the Convention Hanna Chykalenko Keller together with the other delegates presented a full report of the convention to a special meeting of the Ukrainian women and urged them to unite into an organization similar to Soyuz Ukrainok in Lviv. The five Women's Clubs decided to reorganize into a permanent organization. Thus in May, 1925, Ukrainian National Women's League of America was born! Other Ukrainian Women's Clubs, especially after the first Ukrainian Women's Congress held May 28-30, 1932 in New York City, joined the UNWLA.

The underlying principles governing the organization have been and are – adherence to religious tolerance, political nonpartisanship and the defense of human rights. The work of the UNWLA has been channeled into three main branches of activity – cultural, educational and welfare. The preservation of Ukrainian cultural heritage was an important part of the UNWLA program. As early as 1926, UNWLA participated in the Women's Arts and Crafts exhibit held at the

(Continued on page 4)

Теперішня Управа СУА

Чотири голови СУА (зліва): Л. Бурачинська, М. Савчак, А. Кравчук і І. Рожанковська.

Цю одноразову сторінку друкується за дозволом Екзекутиви УНСоюзу. — Ред.

UNWLA — The FIRST 25 YEARS

(Continued from page 3)

Waldorf Astoria Hotel in New York City, where it received publicity and recognition. Another example was in 1933 – participation in the Chicago World's Fair. Several thousand dollars' worth of embroideries, rugs, village wearing apparel, wood carvings, pictures and other artifacts were purchased from the Ukrainian Peasant Art Cooperative in Lviv. All of these items were displayed in the specially built Ukrainian Pavilion, this being the main attraction of the World's Fair. High praise was given by visitors and the Press. All the Ukrainian newspapers published articles about this World's Fair, underscoring the recognition received. Scores of exhibits were held in many cities with huge success and acquainting the American public with Ukrainian art and culture. UNWLA continued to add to the collection with dreams of some day having its own museum.

From 1927 UNWLA collected funds and clothing to aid our people in Ukraine. Efforts to expand the organization continued and many women's clubs from distant areas came into the fold.

Many protests and resolutions were sent by the organization to the proper authorities in Washington, D.C. and to other countries in reference to the situations that existed in Ukraine.

Two clubs sent delegates – Ukrainian American Citizens Association and Branch 11 of Providence Association of Ukrainian Catholics (an all women's branch). Upon the return of the delegates from the Congress to Philadelphia reports were presented with great enthusiasm. Gradually the women's clubs joined UNWLA, so that between 1932 and 1938 there were six branches including a junior branch 52, with a total membership of over 500 women.

Branch 52, known as Ukrainian Junior League, was active at the Nationalities Center, later International Institute, Philadelphia Federation of Women's Clubs & Allied Organizations, Inc.. They exhibited arts and crafts in downtown locations and delivered numerous presentations about Ukraine. The branch raised funds for the newspaper *Our Life*.

Branches collected clothing, especially children's, which were packed and shipped to the Ukrainians in Austria and Germany.

Philadelphia Regional council of UNWLA was organized in October of 1937. UNWLA Regional Councils were organized in other cities as well. Presently there are nine Regional Councils.

In 1939 arrangements were made to contract a page in the newspaper *America*, for the printing of UNWLA news twice monthly for a period of two years at the cost of $40. per month. More print space was needed with the growing membership and after many discussions the first issue of the UNWLA newspaper *Our Life* was published in January 1944. Later the format was changed to a magazine.

The home office of UNWLA was moved from New York City to Philadelphia, so more women became involved, volunteering their time and helping at the office. First it was located at 866 N. 7th Street, a building that the United Ukrainian Relief Committee used. Later the UNWLA purchased a building in the 900 block of Franklin Street and a few years later sold it. UNWLA home office then relocated to larger quarters in the Logan section of Philadelphia, 13th and Ruscomb Streets.

May 24, 1940 – UNWLA delegates attended the founding of the Ukrainian Congress Committee in Washington, D.C. Olena Lototsky was elected to serve on the Board.

In 1944 when the United Ukrainian Relief Committee was founded, the members of UNWLA played an important role in joining them to collect clothing, help pack the clothing as well as food items for shipment to our brethren in Germany and Austria. UNWLA helped in the resettlement of Ukrainian war widows and their children through the "Mother and Child Committee" which was formed for this purpose under the patronage of the World Federation of Ukrainian Women's Organizations. A collection of the works of Lesia Ukrainka was published in the English language – *Spirit of Ukraine* – through the auspices of UNWLA plus numerous other publications.

Ukrainian Day was declared on Saturday, October 1947 – a full page ad appeared in the newspaper announcing the collection of funds for Ukrainian Displaced Persons, sponsored by the United Ukrainian Relief Committee. It was the Soyuzianky dressed in Ukrainian attire, standing on the corners of downtown Philadelphia streets from 10:00 am until 5:00 PM that collected almost $9,000. Some of the Soyuzianky were confronted by people calling them Russians and similar and even spat at them - but the ladies ignored it all.

In conjunction with the UNWLA convention held in Philadelphia with delegates from Europe and Canada in attendance the World Federation of Ukrainian Women was founded in 1948.

Despite the many problems after World War I, depression years, raising families, World War II, much work was accomplished by the devoted UNWLA members doing community services, raising large sums of money in helping our people in Ukraine and USA.

With God's blessings may the organization go forward to even greater accomplishments. Na mnohiyi leeta!

Stephanie Wowchok
President Br. 52 UNWLA

Союз Українок...

(Закінгення зі стор. 3)

продовжувалась у повоєнні роки. Не лиш брали члени СУА участь в праці ЗУДАК-у, але перевів акцію спровадження до США вдів, яким забезпечував місце прожитку. В 1950х роках СУА почав фінансово допомагати школам та дітям в Европі, а згодом перевів успішну акцію спонсорування освіти дітей та студентів в Польщі, Бразилії і тепер в Україні. Стипендія фонду ім. Еви Сташків підтримує вишколення молодих жінок, особливо в журналістиці та татеатральному мистецтві.Останніми роками СУА сприяє організації цілоденних діточих шкіл, поширенню діточих видань в Україні, та виставкам і виданням діточої творчості.

Сьогодні відмічаючи своє семидесяту річницю біблійний термін життя людини СУА остаточно звертає увагу на себе, на свою працю, та потреби своїх членкинь. Україна має свій власний голос, свої жіночі товариства, своє міжнародне представництво, має повну відповідальність за своє самостійне існування, за добробут та права своїх громадян. СУА, не занедбаючи свого коріння в країні своїх прабабунь, розуміє, що наше членство об'єднує складна але вдячна роль американців українського походження. У нас здобутки двох багатих світів і ми можемо надальше відплачувати їм обом корицею.

Марта Богачевська

Інж. І. Гайда вибраний головою Округи УНС Ню Гейвен

Бріджпорт, Конн. — Збори Окружного Комітету Відділів УНС відбулися в Бріджпорті, Конн. у неділю, 14-го квітня 1996 року, в залі Української Католицької Церкви 457 Нобл авеню.

Збори відкрив голова місцевого 59-го Відділу Дмитро Стець молитвою Христос Воскрес, а привітавши присутніх, попросив вшанувати хвилинною мовчанкою померлих членів, згадав колишнього голову Округи Володимира Василенка.

Після схвалення порядку нарад і ствердження правосильности зборів, обрано президію в складі: Олександер Пришляк — голова, Тарас Сливінський — секретар.

Протокол з попередніх загальних зборів прочитав Т. Сливінський, який прийнято з однією поправкою, не було записано, що Округа виділила $100 — на потреби в Україні. З уваги на відсутність заступниці голови Ірини Олійник звітував Т. Сливінський.

Голова Контрольної комісії інж. Володимир Троян уділив абсолюторію уступаючій Управі зі заввагою, що колишня заступниця голови Ірина Олійник і касир Григорій Ґіна пришлють новообраній Управі письмові звіти.

Збори вибрали Управу Округи в такому складі: інж. Ігор Гайда — голова, Мирон Кузьо — заступник, Т. Сливінський — секретар, Г. Ґіна — касир. Контрольна комісія: В. Троян — голова, В. Ґлова і С. Михайлишин — члени. Вільні члени Управи: О. Пришляк, Д. Стець, С. Тарасюк, Володимир Романишин, Юрій Стахів і почесний голова І. Телюк.

Голова Президії О. Пришляк привітав головного предсідника УНС Уляна Дячук і попросив до слова.

Учасники нарад

Привітавши присутніх, головний предсідник передала до Округи винагороду за приєднаних 36 членів і жаліла, що не всі відділи заступлені на зборах. У. Дячук дала точний звіт про кількість членів і їх рух. Також сказала, що УНС нараховує 33.316 активних членів.

Приєднано в 1995 році 1032 членів, а втрачено 895 членів. Округа Ню Гейвен на 1.025 членів втратила 42, а придбала 36 нових.

Виявилося, що 59 Відділ приєднав 11 нових членів і тим самим, збільшив кількість членів з 313 на 316. Друге місце в Окрузі зайняв 277-ий Відділ в Гартфорді, приєднавши 8 членів. Інші Відділи мали приєднаних по 4, 3, 2, 1, а деякі не придбали ні одного члена. У. Дячук просила, щоб цього року при наполегливій і систематичній праці таки намагатися осягнути призначену квоту. Опісля У. Дячук поінформувала присутніх про стан і працю УНС.

Пересічна сума забезпечення нових грамот 7,800 дол.

Будинок старіється, потребує поправи, тому Управа УНС, рішила його продати. Будинок споділються по якомусь часі можна буде продати, а тим часом шукають нового приміщення.

Відносно Союзівки, зроблено багато поправок, бо молоді люди хочуть мати всі вигоди.

І. Гайда

У. Дячук закликала Відділи, щоб організували поїздки автобусами на Союзівку.

Таборування для дітей дуже дешеве і дозволено двомовне зайняття.

Щодо нових грамот Союз, ввів програму зміни з виплачених грамот з однаковою вкладкою, за невеликою доплатою до виплачених грамот, можна збільшити на більшу суму забезпечення. Ця програма дуже корисна для молодих членів. Таких виплачених грамот є 28,000.

Термінові грамоти є дешеві й вигідні. В короткому часі буде вислано Відділам нові ціни на забезпечення, які різняться д. жінок і чоловіків як і рівнож для курящих і не курящих.

Дякувала за пожертви, і просила дальше жертвувати на спортову Олімпіяду, акція продовжується, там ще потрібно багато фінансової допомоги.

Говорила, що 5 років тому Україна стала незалежною державою, котрій УНСоюз намагався якнайбільше допомогти. Зразу люди допомагали фінансово чи практично, але по якомусь часі дії, які відбуваються в Україні розчарували і допомога дуже зменшилася. Ми мусимо погодитись з тим, що ми не маємо ніякого впливу на події, які там відбуваються.

Тепер настав час, де ми мусимо об'єднатись і дбати тут про себе в діяспорі. Найважніша наша ціль заанґажувати нашу молоду ґенерацію, яка має перебрати на себе ці обов'язки.

Малі Відділи потрібно злучити, як і рівнож об'єднати другі подібні організації, бо всюди відчувається зменшення членства.

За доповідь присутні нагородили доповідача оплесками, а предсідник О. Пришляк подякував У. Дячук.

По закінченні доповіді внески й запити. Рома Гайда питала, які є можливості втягнути в члени та до праці нову еміґрацію.

На думку прелиґента, нова еміґрація дивиться на справи об'єднання чи забезпечення інакше як попередня. Вона додала, що на льотерію може приїхати до Америки річно 3,000 українських родин. Все ж таки ми повинні новоприбулих втягати до праці і приєднувати до Відділів. Наше існування не полягає тільки в збиранні вкладок. Секретарі й Управа Відділів повинні бути в своїх громадах активнішими, бути прикладом.

В. Пелещук говорив, що звіти Головної Управи поміщувані в пресі є дуже корисні.

Мирон Кузьо питав, чому не про всі групи, які приїжджають з України повідомляється в пресі. Це групи, які не мають нічого спільного з УНС, тому ми про них не маємо жадних відомостей.

В. Троян запропонував, щоб Округа вліті пробувала зробити фестин.

С. Тарасюк уважає, що об'єднання Союзів і політичних організацій тареба перевести за всяку ціну і то якнайшвидше.

О. Пришляк долучився до побажання Тарасюка і вповні його підтримав.

Також пропонував, щоб для матуристів Шкіл Українознавства давати більші нагороди й тим їх заохочувати.

Тижневик в англійській мові є дуже добре редагований, а секретарі повинні подбати, щоб молоді люди цей часопис діставали.

Побажання О. Пришляка, щоб щоденник „Свобода" драстично не змінювати. Дуже важним є, щоб преса поміщувала, якнайбільше про події та новини з України.

Р. Гайда пропонувала за всяку ціну розповсюджувати тижневик, як і рівнож скликати конференції для молоді.

Предсідник У. Дячук давала вдоволяючі відповіді, що до конференції молоді, вже пробували закликати, але це не увінчалося успіхом.

На закінчення зборів, новообраний голова Округи Ігор Гайда подякував У. Дячук за доповідь, а предсідникові О. Пришлякові за гарне переведення зборів.

По закінченні зборів присутніх угощали смачною вечерою, яку приготовили членкині 39-го Відділу, яким подякували многолітствієм.

Конференція з української етнології в Албертському університеті

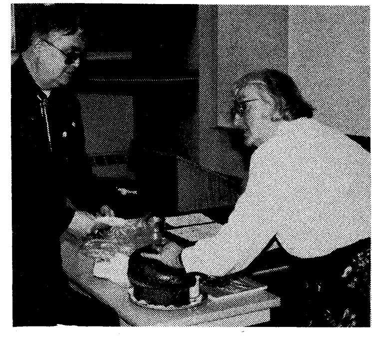
У днях 26—28-го квітня ц.р. в Албертському університеті відбулася конференція під назвою „Студії з української культури та етнічности: академічні та громадські перспективи". Її організували Катедра української культури та етнографії ім. Гуцуляків та її аспіранти. У конференції взяли участь аспіранти та працівники катедри, інших відділів Албертського університету, представники Провінційного архіву Алберти, Канадського центру дослідження народної культури в Гуль, Квебек, Торонтонського та Манітобського університетів, УВАН у ЗСА. На конференції обговорювалися питання матеріяльної культури, народного мистецтва, усного фолкльору, етнічної та культурної ідентичности та міжкультурних контактів.

Українські етнологічні студії при Албертському університеті беруть свій початок з 1970-их років. Почавшись з одного невеликого курсу, завдяки наполегливій та самовідданій праці проф. Богдана Медвідського, вони з 1980 року перетворилися на окрему українську етнологічну програму, а 1989 року вдалося створити Катедру української культури та етнографії ім. Гуцуляків, діяльність якої базується на добровільних пожертвах громади. Завідує катедрою д-р Андрій Нагачевський. Катедра має спеціяльні навчальні програми для отримання всіх трьох академічних ступенів. Катедра української культури та етнографії ім. Гуцуляків — це єдиний та унікальний навчальний і дослідний центр з української етнології на Північноамериканському континенті. В цій катедрі тепер навчаються не тільки студенти з Канади, але й України, ЗСА, Кореї та Болгарії.

Ще перед початком конференції, ввечері 25-го квітня, в Едмонтонській публічній бібліотеці відбувся виступ відомого спеціяліста з українсько-канадського фолкльору д-ра Роберта Богдана Климаша з Канадського центру дослідження народної культри в Гуль, Квебек, під назвою „Етнічне мистецтво в Канаді: українська перспектива", який супроводжувався показом візуальних матеріялів. Цей виступ був спеціяльно підготовлений для ширшої популяризації українсько-канадського мистецтва серед жителів Едмонтону та околиць.

Конференція розпочала свою працю в п'ятницю, 26-го квітня, зустріччю аспірантів. В той же день відбувся круглий стіл на тему „Архіви як засіб для розвитку громади", в якому взяли участь д-р Сандра Томсон (Провінційний архів Алберти), Ірина Єндрієвська (Провінційний аріх Алберти), Олександер Макар (Українсько-Канадський Архів-Музей Алберти в Едмонтоні), д-р А. Нагачевський (Катедра української культури та етнографії ім. Гуцуляків), д-р Р. Климаш та інші учасники. Обговорювано питання про стан і перспективи розвитку українських архівів в Канаді.

Ввечері 26-го квітня відбулася цікава доповідь головного промовця конференції д-ра Р. Климаша на тему „Студії з українсько-канадського фолкльору: сучасні тенденції та проблеми".

Мері Тейлор демонструє спечений нею традиційний український хліб

27-го квітня пройшло п'ять наукових сесій конференції. Вони проходили під такими назвами: „Два підходи до традиційної культури: усний фолкльор та література", „Українська матеріяльна культура", „Життя і еротика: ритуал і символізм в українській культурі", „Культура і Старий Край", „Українська етнологія і етнічність".

На завершення конференції відбувся круглий стіл на тему „Питання етнічности: особисті перспективи", в якому взяли участь д-р Френсис Свиріпа (Албертський університет д-р С. Томсон, І. Єндрієвська та Наталка Шостак (Албертський університет). Було дуже цікаво почути і порівняти розповіді учасниць про їх особисте розуміння української етнічности, що базується на їх приналежності до різних хвиль української іміґрації, які прибули до Канади наприкінці XIX і на початку XX століття, у 1920-их 1930-их роках, наприкінці 1940-их і на початку 1950-их років, у 1990-их роках.

Заключне слово на конференції виголосив д-р Р. Климаш.

Роблячи підсумки конференції, хочеться сказати, що вона переросла свій початковий задум. Він полягав у тому, щоб дати можливість аспірантам з програми української етнології виступити з науковими доповідями на невеликій конференції, зорганізованій власними силами. Але ентузіязм аспірантів привів до того, що вона перетворилася у надзвичайно цікаву наукову подію. Про це свідчить те, що в конференції взяли участь не тільки аспіранти та працівники Албертського університету, але й науковці з Манітоби, Онтаріо, Квебеку, а також ЗСА. Було також багато представників української громади в Едмонтоні і, що є надзвичайно позитивною рисою, канадців іншого етнічного походження.

Конференція показала, поперше, зростаюче зацікавлення українською етнологією серед української громади та представників інших етнічних груп з-поза академічного світу; подруге, високий професійний рівень досліджень з української етнології, які проводяться в Канаді; потретє, добру теоретичну підготову аспірантів катедри української культури та етнографії ім. Гуцуляків; почетверте, що катедра перетворюється на досить потужний центр дослідження української етнології у світі та фолкльористики в Канаді.

В неділю, 28-го квітня, для учасників конференції відбулася поїздка по українських поселеннях центральносхідньої Алберти. Це була дуже добра нагода побачити місця, де поселилися перші переселенці з України наприкінці XIX століття, оглянути українські церкви та інші архітектурні пам'ятки.

Кращі доповіді конференції плянується опублікувати в журналі „Культура і традиції", що видається в Нюфавндленді. Вирішено й надалі проводити подібні конференції в Албертскому університеті.

О. Макар, Б. Черник

Курс міжнародної освіти в Києві

Коледж нюйоркського стейтового університету в Бракпорті, Н. Й., як і цілий ряд інших коледжів у ЗСА, намагається організувати різнородні програми, щоб зацікавити студентів.

До таких програм належить міжнародна освітня програма вищезгаданого коледжу, що має на меті зацікавити студентів американських коледжів буттям студентів в університетах інших народів і дати їм змогу засвоїти практичне спілкування з ними. Коледж нюйоркського стейтового університету в Бракпорті, пропонує американським студентам у цьогорічному літньому семестрі таку цікаву міжнародну осьвітню програму в Університеті „Києво -Могилянська Академія".

Курс вартости трьох кредитів, під назвою „Український досвід" з проф. Володимиром Пилишенком у Києві, триватиме від 30-го червня до 20-го липня 1996 року.

Якщо ви зацікавлені культурою України, історією, економікою, політикою, мистецтвом і традиціями та хочете зустрітися та поспілкуватися з українськими людьми і бути свідками встановлення демократичного процесу, то використайте цю нагоду і зголосіться на учасника цього курсу.

За аплікаціями треба звертатися до: The Office of International Education, SUNY College at Brockport, 101P The Rakov Center, Brockport, NY 14420; Тел.: (716) 395-2119 або 1-800-298- SUNY, або вечорами до В. Пилишенка на число (716) 637- 4867.

Володимир Барагура
КАЛИНОВИЙ МІСТ
Мистецьке оформлення
Зеновія Онишкевича
220 стор., ціна: $12.00, порто: $1.00
Мешканців стейту Ню Джерзі зобов'язує 6% стейтового податку.
Замовляти:
SVOBODA BOOK STORE
30 Montgomery Street
Jersey City, N.J. 07302

Округа УНС в Баффало

Загальні збори Баффалівської Округи УНС відбулися 31-го березня р. ц. в домівці Українсько Американського Центру в Баффало Н. Й. Збори відкрив голова Округи Роман Конотопський і представив Олександра Благітку, головного касира УНС. Збори однохвилинною мовчанкою вшанували пам'ять померлих членів. Голова округи відчитав порядок нарад. Оксана Бережницька внесла пропозицію прийняти порядок нарад. Голова Округи вияснив, що з шістьох відділів лише є три активні і є їх представники, ото ж збори стали правосильними. Дмитро Пітолай вніс пропозицію щоб Президію очолив О. Благітка, голова округи Р. Конотопський і секретар В. Сивенький. Збори пропозицію прийняли. О. Благітка роздав присутнім друкований звіт Головного Уряду, Округ і Відділів. Секретар відчитав протокол з попередніх зборів. Ярослав Пришляк вніс пропозицію протокол прийняти і висловив признання секретареві за так обширний і точний протокол. Збори протокол прийняли без змін. Голова округи здав звіт за 2 роки праці Окргуги: співпраця з Відділами, підготовка для ансамблів з України. Без цента в касі, голова піднявся і очолив Комітет святкувань 100-ліття УНС. Інтенсивна праця підготовки до святкувань, журба за розпродаж білетів правдоподібно відбилися негативно на його здоров'ю, що був змушений опинитися на короткий час в шпиталі. Одначе святкування відбулося урочисто при великій участи присутніх.

З причини здоров'я голови Округи Екзекутива відложила загальні збори Округи на осінь 1995 року. Збори не відбулися тому що Екзекутива УНС зарядила семінарі для секретарів Відділів. У телефонічній розмові в роді звіту з головним предсідником Уляною Дячук секретар Округи В. Сивенький вияснив ситуацію в Окрузі і висловив думку що скорше і дешевше буде получитися з секретарями Відділів телефоном ніж плянувати зустріч з представником Екзекутиви.

Касир Округи Марія Боднарська прочитала фінансовий звіт. Голова Контрольної Комісії Я. Пришляк після перевірки підтвердив точність фінансового звіту. У дискусії над звітами головний касир О. Благітка висловив признання, голові і управі Округи за працю, і передав чек за приєднання нових членів. Юрій Грешишин (як директор Рідної Школи) подякував УНСоюзові за фінансову допомогу.

У попередніх роках Відділ з Ірі у Пенсильванії належав до баффалівської Округи і була потреба мати двох заступників голови, тепер цей Відділ є нечинний тому голова Округи вніс пропозицію лишити в управі лишень одного заступника. Збори пропозицію прийняли.

Голова Контрольної Комісії Я. Пришляк вніс пропозицію уділити абсолюторію уступаючій Управі. Висловив признання за жертвенну працю в Окрузі та громаді і побажав здоров'я голові, а присутні заспівали йому „многая літа".

З огляду на пораду лікарів голова Округи Р. Конотопський з жалем відмовився очолити нову Управу. Голова Номінаційної Комісії Я. Пришляк подав список нової Управи.

Зенон Боднарський

Голова, Зенон Боднарський, заступник голови Марія Гнатик, секретар укр. мови і рекордів Василь Сивенький, англійської мови і зв'язку Юрій Грещишин, касир Марія Боднарська Контрольна Комісія: голова Я. Пришляк, члени О. Бережницька і Василь Шарван, але тому що В. Шарван був неприсутній, а статут каже що неприсутніх вибрати не можна тому на його місце був вибраний Ярослав Білий. Другої листи не було. Нову Управу збори вибрали одноголосно.

За 20-річну жертвенну працю для добра членів Округи УНС і громади, на пропозицію В. Сивенького Збори надалили бувшого голову Округи Р. Конотопського званням почесного голови баффалівської Округи УНС.

У наступній точці О. Благітка звітував про працю УНС. Подякував за нових членів, повідомив що уряд стейту вимагає щоб секретарі мали дозвіл на продаж поліс забезпечень. УНС помагає у вишколі професійних продавців, зменшено субсидії для Союзівки, закрито бюро у Вашінгтоні, майно УНС збільшилося. Старання продати головний будинок і перейти в менше приміщення продовжується. УНС дальше уділяє стипендії для студентів. Продовжуються переговори щодо злуки Союзів. Контакт з Вашінгтоном є позитивний, що проявляється у корисній зміні поглядів відносно України зі сторони урядових осіб Америки. У передостанній точці запитань, забирали слово Юрій Грещишин і Дмитро Мацьів. О. Благітка подав вичерпні відповіді. Члени виплачених поліс є пасивні але нічого більше не платять за часопис чи інші привілеї.

Нововибраний голова З. Боднарський подякував головному касирові, за вичерпні інформації та звернувся з подякою до Р. Конотопського за його заслуги як голова Округи УНС і для громади. Висловив погляди іти його слідами в міру можливостей, та піддав думку відбути Союзовий день. Пропозицію М. Гнатик виділити 100 дол. для відзначення трагедії Чорнобиля збору схвалити. Уступаючий голова Округи апелював до новообраної Управи пам'ятати про молодь, бо це майбутність громади, продовження українства тим самим членства УНС. Натім збори закрито і голова попросив на перекуску яку приготовили союзянки. При каві притусні, обмінювалися думками між собою і головним касиром.

За управу Округи УНС в Баффало.

Василь Сивенький

Відзначення роковин чорнобильського ядерного вибуху громадою в Черрі Гилл

Провідною думкою відзначення трагедії в Чорнобилі була осторога Президента України Леоніда Кучми, що була передана в етері Світовою службою Радіо Україна до громадян держави напередодні цієї сумної річниці: „Чорнобильський дзвін постійно дзвонить та остерігає все людство перед атомовим лихом".

У неділю, 28-го квітня, в місцевій церкві св. Михаїла настоятель парафії о. Йосиф Мартинюк відслужив Богослужбу в намірені українського народу, а Панахидою пом'янув загиблих чорнобильської трагедії. Після відправ в церкві учасники взяли участь в жалобній програмі. Д-р Євген Гіль, голова місцевого Комітету допомоги Україні та Фонду Дітям Чорнобиля, розпочав програму, вітаючи всіх приявних, в тому гостей із сусідньої парафії у Віллімставні, а заступник голови комітету М. В. Ромах відчитав проклямації, що їх надіслали: Кристін Вітман, губернатор стейту Ню Джерзі, мейор міста Черрі Гилл, а також місцевий конгресмен в імені американського Конгресу.

Голова Комітету в короткому слові з'ясував суть трагедії та згадав про те, що відзначування Чорнобиля проходить не тільки в Україні та в діяспорі, але також в багатьох країнах світу. Пригадав також приявним, що ядерний вибух в Чорнобилі знайшов широкий відгук в малярстві (приміром є ікони Чорнобильської Мадонни), в музиці (В. Петріненко та його „Чорнобильська зона") та в поетичних творах багатьох авторів. Як ілюстрацію до повище сказаного він прочитав короткий вірш Віри Комарницької-Писарівської п. з. „Розп'ятий Чорнобиль". Доповідач закликав учасників допомагати Україні в цьому нещасті, бо це країна з якої ми всі походимо завдяки нашим прадідам, дідам та батькам, і тим самим ми є зобов'язані улегшити біль терплячих братів та сестер в Україні.

Ольга Причка, член місцевого комітету, виготовила пильно опрацьовану виставку публікацій, діяграм та світлин, що віддзеркалюють обсяг трагедії. Відтак вона дала обширний перегляд подій в Чорнобилі англійською мовою. Вона рівнож виготовила та перевела мелодекларацію на тему Чорнобиля в обох мовах.

Живими свідками подій в Чорнобилі були наші найновіші емігранти з Києва: Л. Дашенко, В. Полілов та О. Данилова, які розказали про свої враження з відвідин Чорнобиля вкороткі після вибуху, а також про психічне та фізичне напруження, що їх вони зазнали, живучи в той час в столиці України.

З нагоди цієї сумної річниці Управа комітету переслала 1,000 дол. на Фонд Допомоги Дітям Чорнобиля, а О. Кобаса передав на цю ціль 100 дол. від української громади у Віллімставні, Н. Дж. Інші учасники жалобної програми зложили 75 дол. на цю саму ціль. Щире спасибіг усім жертводавцям.

Українська громада в Черрі Гилл, Н. Дж. невелика своїм числом, але постійно виявляє зацікавлення та зрозуміння потреб нашої самостійної держави та виявляє цим громадську зрілість та національну солідарність.

Д-р Євген Гіль

Верховна...

(Закінчення зі стор. 1)

лювався на адресу її голови", — сказано в заяві.

Оскільки мова йде не про рядового службовця, а про керівника Адміністрації Президента, то в заяві ставиться риторичне питання: „Виклав Д. Табачник власне бачення ситуації, чи становище голови держави і голови державної виконавчої влади?"

Пресова служба українського парляменту нагадала про закон щодо етики поведінки державних службовців, зокрема статті 5 і 14, які передбачають дисциплінарні покарання за такі дії.

Відкрито...

(Закінчення зі стор. 1)

була школа, бібліотека, крипторій, де переписували книги. Тобто, це був духовно-просвітницький осередок. І водночас це був перший мурований християнський храм. Князь Володимир дуже дбав, щоб уберегти його від пожеж, бо цінив книги і Святе Письмо.

На виставці представлено багату колекцію старожитностей, фрагменти мозаїчної підлоги і стін, залишки колон, візантійських тканин, хрест, знайдений на місці братського поховання біля зовнішньої стіни храму. Є тут і оригінальні гравюри, живопис, багато церковних речей XVII–XIX століть, які засвідчують відродження храму за часів митрополитів Петра Могили і Євгена Болховікінова.

Сьогодні, з нагоди тисячоліття посвячення Десятинної церкви, видано книгу „Церква Богородиці Десятинна у Києві".

ПОДЯКА

В 40-ий ДЕНЬ ВІДХОДУ У ВІЧНІСТЬ
нашої ДОНІ, ДРУЖИНИ, МАМИ, ТЕТИ і КУЗИНКИ

св. п.

УЛЯНИ КРИЖАНІВСЬКОЇ

будуть відправлені поминальні Святі Літургії
в суботу 1-го червня 1996 року у слідуючих церквах:

у Кергонксоні, Н. Й. в церкві Пресвятої Трійці о год. 8:45 рано;
у Ньюарку, Н. Дж. у церкві св. Івана Хрестителя о год. 7:45 рано;
у Рочестері, Н. Й. в церкві Богоявлення о год. 8:15 рано;
у Менвіл, Н. Дж. у церкві св. Архис. Михаїла;
у Києві в греко-католицькій церкві на Аскольдовій Могилі.

Про молитви за спокій душі померлої просить

РОДИНА

Лос Анджелес — обличчям до України

Громада в Лос Анджелесі не є байдужа до подій в Україні і коли амбасадор Юрій Щербак приїхав 2-го травня, щоб бути присутнім на відкритті Торговельної місії, всі організації мали своїх представників на його зустрічі. Тут були представники трьох церков, голова Українського Культурного Центру, представники від Товариства Допомоги Україні в Каліфорнії, голова УБСоюзу, голова Українського Конгресового Комітету, представники хору „Кобзар", голова „Рідної Школи", станичний Пласту, член Управи Союзу Українок в Лос Анджелесі, голова Товариства св. Імени, представник від Лікарського Товариства, представник від Суму, представник Української Танцювальної Групи, голова Українського Будинку з Сан Дієго і голова Українського Культурного Осередку. Були і не члени організацій, а непересічно активні члени громади. Вони в один голос погоджувалися з амбасадором Ю. Щербаком, що відкриття Торговельної місії в околицях Лос Анджелесу було відкриттям американських дверей для Української держави. Двогодинна зустріч проходила в надзвичайно сприятливій атмосфері. З самого початку зустрічі амбасадор Ю. Щербак відразу зауважив, що багато серед присутніх його вже зустрічали п'ять років тому, коли він був міністром Охорони Навколишнього Середовища України. „То було в листопаді 1991 року, коли Україна була в переходовому періоді і в той час ще не знали, що за незалежність проголосують 90 відсотків українського населення. При зустрічі розмови звичайно йшли про незалежність, але Україна ще не була визнана". Амбасадор пригадував, як йому вдалося, і з тої нагоди він дуже пишався, підписати перший протокол, тільки меморандум, з ЕРА і це вже в той час було трактоване як перший крок до визнання.

П'ять років тому була в нас місія, — пригадував амбасадор, — але вона не була українською, а совєтською і була підпорядкована політиці чужої імперії. П'ять років пізніше ми маємо понад п'ятдесять амбасад у всьому світі, від Аргентини до Японії і від Африки до Скандинавії.

В нашій амбасаді у Вашінгтоні працює 65 осіб. У її складі є торговельна місія, теж має військового аташе, п'ять полковників і підполковників українського війська. При першій зустрічі, п'ять років тому, ми навіть не могли про щось подібне мріяти, сьогодні — це наша дійсність.

Отже, наша зустріч в Лос Анджелесі, казав шановний гість, стає наступним кроком для української громади і для України. Є консульства в Ню Йорку, в Чікаго та Вашінгтоні, де наше консульське відділення обслуговує величезну територію З'єднаних Стейтів на захід від Вашінгтону.

Сьогодні ми робимо дуже вагомий крок, бо на захід З'єднаних Стейтів відкривається формальне торговельне представництво, але того є замало. Незабаром, віримо в це, ми зможемо відкрити генеральне консульство в Лос Анджелесі. Ми повинні тут бути, де вже фактично зародилася нова цивілізація 21 століття. Ми повинні тут бути, бо Тихоокеанський регіон бурхливо розвивається і є тут і капітали, так потрібні Україні, і технології, а найголовніше, — є зацікавлення у зв'язках з Україною. На сьогодні це нова сторінка в нашій зовнішньо-політичній географії.

Є багато причин, чому нове консульство мусить бути в Лос Анджелесі. Відомо, що в Сан Франсіско є російське консульство і ми зважували всі моменти і вирішили наше консульство зробити в Лос Анджелесі. Дуже важливо, що тут є група людей, які активно працюють на захист інтересів України. В такий спосіб ми співпрацюємо, так як і в Вашінгтоні, і в Ню Йорку і в Чікаго, бо всюди, де ми буваємо, зустрічаємо-ся з представниками українських громад.

При таких зустрічах, казав амбасадор Ю. Щербак, він ніколи нікому не нав'язує своїх поглядів, хоч і хотів би, щоб з ним погоджувалися. Він бачить, що українська держава увійшла в новий період з українською громадою за кордоном. Він вірить, що романтичний період є за нами. Ми всі його пережили і він пам'ятав, бо він в ньому теж був, і добре знає як в Канаді і З'єднаних Стейтах всіх з України зустрічали. „Сьогодні ми знаходимо себе в інших формах. Сьогодні головне, що Україна потребує, — це інтелектуальна допомога, контакти, які знаходять у великих компаніях, в дослідних центрах, в Пентагоні та інших департаментах, тобто скрізь, де працюють українці. Від них Україна має велику допомогу. Ті ж самі сподівання є і від громади в Каліфорнії, яка робить свій вклад в розвиток України. Що є важливе?

Важливим фактором є сприймання України такою якою вона є, а не такою, якою ми хотіли б її бачити. Ми всі маємо свої погляди, казав амбасадор Ю. Щербак: „Ось і я маю власні погляди, бо я просто знаю Україну, але не всі мої колеги знали Україну. Залишаючись в Києві, України не можна знати. Будете знати її, поїздивши від Луганського до Ужгороду, до Ялти і Сімферополя, через Дніпропетровське, шахти Донбасу, через Херсонщину і через Карпати. Україна — це народ, який був русифікований впродовж 300 років, народ, якого винищували найкращих синів і дочок. Вони тільки голови піднімали, тільки казали слово „Україна" і їх відразу винищували. Їх винищували міліонами і це вже, на жаль, увійшло в генетичну пам'ять нашого народу. Винищувалася теж релігія, винищувалася мораль. Народ споювали, це й тепер продовжується, і все це — Україна, країна благородних, трудящих людей, які вірять у своє майбутнє і майбутність їхньої батьківщини. Все це є реальність сьогоднішньої України, яка може декому з нас не подобатися, бо існує політична невизначеність. Ми можемо прирівняти Україну до Грузії, з якою в нас є багато спільного із якою нас з'єднує певне розуміння. В Україні були вибори першого Президента Кравчука і в той же час в Грузії почалася громадянська війна — кровопролиття.

І в нас були гарячі голови, люди-максималісти, які хотіли, щоб всі говорили по-українськи, щоб все відразу було так, як воно повинно бути. Це вда. На наше щастя, в нас були обережні люди з українською обережністю, можливо хитрістю і терпінням народу, який терпів, терпів і дійшов до незалежности. Ці люди спричинили, що на сьогодні не маємо кривавих етнічних конфліктів, але були і можливо будуть спроби, щоб розпалити вогонь на нашій землі. Ми, звичайно, знаємо, хто бажає і хто це може зробити.

На грунті цих подій складаються відносини між українськими громадянами З'єднаних Стейтів і Україною. Сьогодні є великий патріотичний рух, коли діти, молоді люди, виховані в Америці, їдуть на Україну, щоб допомагати нам. Вони зберегли оттой ідеал нашої свободи, який приносить зі собою розуміння та знання американського прагматичного життя.

Було багато ще обговорено і продумано на зустрічі в Лос Анджелесі. Відчувалося розуміння і була радість, що повинно Україна виходить на широкий шлях світової держави, в якій незабаром громадяни відчують, що було варто змагатись за свою незалежність і за власну державність.

А. Валюх

КРАЙОВА УПРАВА УКРАЇНСЬКОГО ПАТРІЯРХАЛЬНОГО ТОВАРИСТВА В ЗСА

повідомляє, що

КРАЙОВИЙ З'ЇЗД ДЕЛЕҐАТІВ ПАТРІЯРХАЛЬНОГО ТОВАРИСТВА В ЗСА

— відбудеться —

в суботу, 1-го червня 1996 року

в приміщенні НТШ:
63 4-та Авеню в Ню Йорку, Н.Й.

Початок нарад о год. 9:30 рано.

На закінчення програми з'їзду, о год. 5-ій по пол.

о. проф. д-р ІГОР МОНЧАК

виголосить цікаву доповідь на тему:

ІСТОРІЯ САМОУПРАВИ КИЇВСЬКОЇ ЦЕРКВИ

на яку запрошується шановне духовенство та громадянство Ню Йорку й околиці.

КРАЙОВА УПРАВА УПТ-ва в ЗСА

Іван Огієнко

ПОЧАТКИ ХРИСТИЯНСТВА В УКРАЇНІ

Київ, 1993. — 128 с.

Ціна $5.35
+ $1.00 за пересилку

Унікальне малоформатне кишенькове видання, призначене передусім для бібліофілів, колекціонерів, усіх шанувальників вишуканого друкованого слова та високохудожнього поліграфічного оформлення.

Чек або грошовий переказ просимо присилати на адресу:

SVOBODA BOOKSTORE
30 Montgomery Street Jersey City, NJ 07302

Мешканців Ню Джерзі просимо додати 6% податку.

Про нелеґалів...

(Закінчення зі стор. 2)

помогою, ви витратили багато часу. Ви повинні оформляти вашу справу у Ню Йорку, але запобігаючи минулорічної помилки, коли СІН набрала забагато справ від громадян Польщі, а пізніше змушена була повертати їм гроші, цього разу ведеться відповідний облік та реґулювання процесу оформлення паперів. Вашу справу не прийнято до розгляду тому, що від травня введено обмеження і приймаються до розгляду справи громадян України, яких порядковий номер повідомлення про виграш не перевищує 33,310 (для Польщі — 4,586). Але це не означає, що ви остаточно втратили свій шанс.

Іміграційна служба лише призупинила приймання справ, і якщо Україна не буде вибирати свою квоту (7% загальної кількости віз на Европу), то вашу справу буде прийнято. Слідкуйте за ситуацією. Для одержання інформації звертайтеся до бюра СІН, або телефонуйте до нас.

В іміграційних питаннях просимо звертатися на адресу: Pallada International, Inc., 98 Second Ave., 2nd Floor, New York, NY 10003; tel.: (212) 387-8683.

ПОДЯКА

у 40-ий день смерти

З волі Всевишнього 14-го квітня 1996 р. відійшов у небесні простори мій найдорожчий і незабутній ТАТКО

бл. п.

КОНСТАНТИН МАЦІЛИНСЬКИЙ

Безмежно пригноблена тяжким горем, складаю о. Петрові Васльо сердечну подяку за відвідини хворого в шпиталі, уділення св. Тайн, та зворушливо-гарні прощальні слова в церкві.

Особлива подяка інж. Володимирові Федорові, який прощав від Кредитівки, теплими, щирими словами на Панахиді.

Моя щира подяка Стефанові Ганчарикові, за зворушливі та глибокі змістом прощальні слова на поминках від громадян Лорейну.

Від родини прощав мгр Остап Мацілинський.

З глибини серця моя спеціяльно сердечна подяка родині: теті Іванці Зельській, д-р Юрієві і д-р Дарії Даревич, які приїхали з Канади.

Невимовно щира моя подяка всім жінкам, які зайнялись поминками, а спеціяльно Марії Лесюк і Дорі Трипняк.

Щиросердечна подяка всім, що жертвували на Служби Божі, квіти й добродійні цілі, та за вислови співчуття.

Нехай Всевишній вас усіх нагородить своїми щедрими ласками і благословенням.

Тяжким горем прибита
донька — МОТРІЯ

НА БУДОВУ УКРАЇНСЬКОЇ КАТОЛИЦЬКОЇ ЦЕРКВИ в ЛЮРДІ

	400 дол.	Мотрія Мацілинська;
по	100 дол.	мгр Остап і Нуся Мацілинські, Ірена Клос, інж. Юрій і Марійка Клос, д-р Ярема і Керин Клос, д-р Ждан і мгр Оксана Кордуби;
	50 дол.	Марія Купчинська;
по	25 дол.	Марія Дітрик, інж. Володимир і Дарія Федорів;
по	20 дол.	Юрій і Роза Мацілинські, Стефан і Стефанія Маланчук, Параскевія Гаркач;
по	10 дол.	Гелен Мейджер, Ірена Болюх, Теодор Павер, Віра Лесак.
Разом		1.100 дол.

ПОДЯКА ЗА КВІТИ:

Юрій і Роза Мацілинські, мгр Остап і Нуся Мацілинські, д-р Юрій і д-р Дарія Даревичі, Іванна Зельська, д-р Ждан і мгр Оксана Кордуби, д-р Ярема і Керин Клос, Ірена Клос, Марія Лесюк, родина Купіняк, родина Трипняк, Світляна Нескова, Кредитівка в Клівленді.

ФОНД ДІТЯМ — ЖЕРТВАМ ЧОРНОБИЛЯ:

	200 дол.	Мотрія Мацілинська;
по	50 дол.	д-р Юліян і д-р Мирослава Залізняк, Микола і Дора Трипняк, Ірена Клос;
по	20 дол.	Іванна Зельська, Марія Пащин, д-р Юліян і Тетяна Сілецькі, Евген і Оксана Пакуш, Александер і Марія Крайчик;
по	10 дол.	Стефан і Каролина Ганчарик, Орися Цибик. Марія Соляк.
Разом		480 дол.

НА СЛУЖБИ БОЖІ:

по	20 дол.	Ірена Клос, Марія Бойдун;
по	10 дол.	Славко і Вероніка Сеник, Володимир Кульчицький, Орест Ліщинецький, Григорій і Розалія Головки, родина Купіняк, родина Дабек, Ірена Бучко, Іван Голкам.
Разом		120 дол.

У ТАЙПЕЇ, столиці Тайвану, оприлюднено так звану „Білу книгу в питаннях оборони“. Її автори вважають, що в найближчі 10 років Китай не нападе на острів, оскільки Пекін тепер занадто зайнятий проведенням економічних реформ і встановленням контролі над Гонґ Конґом. Разом з тим у книзі визнається, що Китай „здатний запровадити частинну бльокаду“ щодо Тайвану. У відповідь на останні ракетні маневри Китаю поблизу тайванських берегів Тайпей плянує створити власну сателітну систему слідкування за військовою діяльністю на китайських кордонах, придбати радарний захист далекого засягу дії і приготувати протиракетні комплекси „Пейтріот“. Перші з них прибудуть до Тайвану зі ЗСА в кінці цього року.

ДЕНТИСТ
д-р МАРКО В. ЛУЦЬКИЙ
приймає за попереднім домовленням
30 East 40th St. 7th Floor, Room 706
New York, N.Y. 10016
Tel.: (212) 697-8178

ГРОМАДСЬКІ ІМПРЕЗИ

Редакційні вістки про громадські імпрези будуть поміщені у „Свободі“ **тільки після появи платних оголошень** у щоденнику або „Українському Тижневику“.

Редакція „Свободи“

Чи знаєте, що
„СВОБОДА“
це не тільки найстарший український щоденник
у світі безперебійної появи, але й найдешевший.
За нього платять члени УНСоюзу 30 центів, а нечлени — 40 центів.
Чи не варто підтримати цю газету передплатою?

СОЮЗІВКА • SOYUZIVKA
Ukrainian National Association Estate
Foordmore Road Kerhonkson, New York 12446
914-626-5641 FAX 914-626-4638
ПРЯМУЙТЕ ДОРОГОЮ НА СОЮЗІВКУ
Відпічніть у нас весною і користайте з нашої спеціяльної оплати за нічліг і снідання,
Стандартна кімната — 60 дол. за дві особи
Люксусова кімната — 70 дол. за дві особи
Кімната з джакузі — 80 дол. за дві особи
Податки і чайові включені

Енциклопедія Діяспори стає дійсністю

Задум видання всеобіймаючої Енциклопедії Української Діяспори — це надзвичайно широкомаштабний почин, реалізація якого вимагає великих зусиль як зі сторони українських науковців, так і зі сторони українського суспільства.

Д-р Василь Маркусь, довголітній співпрацівник проф. Володимира Кубійовича, ініціятора цілого ряду енциклопедичних видань, разом із своєю дружиною та співробітником д-ром Дарією Маркусь загостили 3-го травня ц. р. до Дітройту з наявним вислідом їх дотеперішньої праці, виданим четвертим томом із задуманої серії сімох томів Енциклопедії Української Діяспори, який обіймає Австралію, Африку і Азію.

З ними прибув міністер національностей та міґрації в уряді України Володимир Євтух, який ясно і сукупно проаналізував національний склад сьогоднішньої України та зв'язані із цим питанням проблеми. Від нього ми довідались, що Україну замешкує понад сто різних національних меншин, з яких російська найбільша, бо становить 11.3 відсотка населення. З цього виникають специфічні для України проблеми. Росіяни не хочуть погодитися, щоб їх опридільовати як меншину, а тільки як народ. Український уряд це відкидає, бо в одній державі не може бути двох народів. Найбільше росіян є в Луганській області, але і там вони не становлять більшости. Там проживає багато зрусифікованих українців, вивезених із західніх областей; їх тепер у вільній державі належить дерусифікувати. З цим також зв'язане питання подвійного громадянства, висуване росіянами, на яке наш уряд погодитися не може.

Молода українська держава турбується також проблемами діяспори, як західньої, так і східньої, доказом чого є активна співпраця міністра Євтуха із виданням енциклопедії, та яка знаходить повну підтримку українського уряду.

Вказуючи на велику працю, необхідну для реалізації справи, проф. Маркусь підкреслив конечність створення місцевих осередків співпраці з редакцією енциклопедії. Д-р Дарія Маркусь говорила про заплянованї два томи, призначені українській діяспорі Америки. Якщо йдеться про Мишиґен, то добрим джерелом інформації є книга „Українці в Дітройті і Мишиґені“. Ці два томи повинні обіймати коло 4,000 гасел, коли австралійський має 700. Праця над ними поступає, багато вже зроблено, хоча часом багато часу треба присвятити на уточнення певних деталів. Д-р Д. Маркусь надіється на активну співпрацю реґіональних осередків співпраці. Це видання важливе не тільки для нас, але в першій мірі для майбутніх поколінь, щоб вони знали хто вони, звідки і чому тут з'явилися, та чиї вони діти. Духовим батьком цього видання проф. Маркусь вважає проф. Кубійовича, який був переконаний, що світ замало поінформований про українців. Але тепер не можна тратити часу — безупинно меншає число людей, які знали справи діяспори і вміли про них сказати. Це видання потрібне в першій мірі Україні, яка крім більшовицьких наклепів на діяспору нічого не знала. Тепер потрібно співпраці окремих реґіональних гуртків-співпрацівників, та фінансової піддержки. Це дуже важливе, бо призначеної на ціль видання суми Наукового Товариства ім. Шевченка не вистачить на її закінчення. Виданий австралійський том є зразком стислого, наукового опрацювання, включає численні ілюстрації, частинно кольорові, та є переконливою запорідю високого наукового рівня наступних томів. Потрібно тільки зрозуміння нашої громади.

Володимир Баран

Відзначення 10-ої річниці чорнобильської катастрофи в Гартфорді

Дня 26-го квітня ц. р. гартфордська громада при співучасті сусідних околиць відзначила 10-ту річницю чорнобильської катастрофи та її ближче неокреслені ґльобальної шкоди.

В п'ятницю, 26-го квітня, о годині 6:30 вечора, під Капітолем зібралася жалібна українська громада, щоб пом'янути жертв Чорнобиля, страшного ґеноциду комуністичної сваволі над українським народом.

Голова Ділового комітету мґр Борис Крупа, відкриваючи поминальне зібрання, коротко з'ясував трагедію України від чорнобильської катастрофи та попросив до проведення молитви о. прелата Степана Чомка.

Після відповідної до того дня проведеної молитви учні української „Рідної Школи“ відспівали молитву „Отче наш“.

Жалібне слово виголосив стейтовий урядовець Орест Дубно, який в глибокому змістовному слові схарактеризував чорнобильську катастрофу, як одну з найбільших до сьогоднішнього дня з її неокресленими наслідками в майбутньому, не тільки щодо України, але й для більшої частини світу.

Зі словом співчуття виступили представники нам дружніх народів Польщі, Литви й Естонії.

О годині 7-ій вечора відбулася церемонія світчення свічок на знак співчуття і пошани потерпілим в чорнобильській катастрофі, при виголошеному слові Наталки Саляк укладу Оксани Кузьми.

Оля Фриз, з її питоменною властивістю, виконала рецитацію „Колискова“, присвячену Чорнобилеві, яку вислухано з великою увагою.

На закінчення о. преосвітер Дмитро Мамчур провів молитву. Слідуючого дня в суботу, 27-го квітня, в церкві св. Архистратига Михаїла була відслужена Служба Божа в наміренні жертв Чорнобиля у вщерть виповненій церкві мирянами і шкільною дітворою.

П. Шагай

Появилася збірка епіграм М. Бутовича

Джерзі Сити, Н. Дж. — З Видавництва Мар'яна Коця і Національної комісії з питань повернення в Україну культурних цінностей при Кабінеті Міністрів України появилася в Києві цінна збірка під назвою „Епіграми Бутумбаса“. Це збірка шаржів Миколи Бутовича, яку зготовлено з приводу 100-річчя від дня народження цього мистця — графіка, який в сьогоднішній Україні не дуже відомий, як багато інших, що жили і творили поза Україною.

Збірка епіграмів прикрашена численними ескізами роботи М. Бутовича, відповідними до епіграмів, про цілу низку відомих постатей українського мистецького світу поміж двома війнами і відтак на еміґрації в ЗСА, де жив і помер М. Бутович.

Збірку, яку авторові не вдалося видати, хоча він її підготовляв, упорядкував Олесь Федорук, який дав також відповідний вступ і пояснення до поодиноких осіб, що про них писав М. Бутович. Художнє оформлення за ескізами М. Бутовича зробила Олена Кіс.

Збірка появилася в Києві у 1995 році, а можна її тепер замовляти в ціні 10 дол. у М. Коця. Адреса його: Marian Kots, P. O. Box 33, Lexington, N. Y. 12452.

Ірак...

(Закінчення зі стор. 1)

міжнародної спільноти за продажем нафти. Те, що Багдад врешті-решт погодився виконувати резолюцію ч. 986, означає наш успіх. Резолюція покликана сприяти гуманній меті, і ми сподіваємося, що Ірак належно оцінить її вигоди і перегляне своє ставлення й до інших резолюцій Ради безпеки“.

Величавий похорон св. п. полк. Петра Войновського

Напередодні Воскресіння Христового розійшлася вістка, що 8-го квітня 1996 року після довгої та важкої недуги відійшов у вічність творець і легендарний командир Буковинського Куреня полк. Петро Войновський, кол. провідник ОУН на Буковині і Бесарабії. Залишив у смутку дружину Наталію, доньку Оксану, внуків Богдана, Андрія і Христю, зятя інж. Юрія Базилевського і свата о. протопресв. Володимира Базилевського.

Похорони почались 15-го квітня Панахидою в похоронному закладі Петра Яреми в Ню Йорку при численній участі друзів, приятелів та знайомих покійного, яку відправляли протопресв. о. Володимир Базилевський і о. Лев. Після Панахиди ветерани та друзі прощали покійного, прощав також о. диякон Юрій Малаховський, який уділив Св. Причастія сл. п. полковникові на ложі смерті. Із глибоким жалем згадували сл. п. покійного у своїх прощальних словах Володимир Процик від 10-го ВідділуУОДВУ Нюйоркської Округи і від членів ОУН тієї ж округи, інж. Осип Труш і Микола Турецький від ОБВУА та Іларіон Поліщук від Українського Резистансу,

На другий день, 16-го квітня, перед полуднем тіло покійного привезли до Бавнд Бруку, Н. Дж. Прибула горем прибита родина, друзі, приятелі та знайомі. І тут, в церкві св. Андрія Первозванного, відправили Св. Заупокійну Літургію із Панахидою, яку очолив о. протопресв. Володимир Базилевський разом із о. мітратом Володимиром Ханаєм, о. Михайлом Левом і о. дияконом Андрієм Куликом.

Вся жалібна громада зібралася біля відкритої могили над труною покійного, де після відправи Панахиди, віддання останнього салюту і звуку сурми уповноважений ПУН Зенон Городиський відчитав зворушливе прощальне слово Голови ПУН Миколи Плав'юка.

Родина покійного запросила всіх присутніх на тризну, якої після молитви керував зять покійного інж. Юрій Базилевський. Під час тризни прощали покійного від Української Координаційної Ради д-р Богдан Шебунчак, від ЦУ ОДВУ — голова Володимир Зуляк, від буковинської громади в Канаді Ярослав Коваль, від Стрілецької Громади в Канаді Андрій Савич, від фонду Допомоги Україні в Канаді Іван Шлапак, від Центрального Об'єднання Буковинських Українців зладжену спільно Петром Григоровичем і Мирославом Роговським біографію покійного відчитав Мирослав Роговський. Д-р Степан Ворох, А. Шевченко, д-р Олег Волянський, інж. Юрій Іхтіаров, Борис Фесак і Надія Савчук із відчуттям глибокої втрати підкреслювали вийняткові заслуги покійного перед українським народом у його боротьбі за державну незалежність, а також його прикмети як друга, приятеля, мужа і виховника своїх внуків, як людини глибокої християнської віри.

І як же не згадувати з болем і не прощати св. п. Петра Войновського на його вічний шлях, коли він до останнього моменту свого трудолюбного життя працював для свого народу. Ще так недавно всі ми були свідками, а дехто учасниками святкового відкриття пам'ятника поляглим друзям Буковинського Куреня в Черніцях, яким провадив і на якому виступав св. п командир полк. Петро Войновський. Згадував він із неприхованим хвилюванням друзів, яких провадив далекими шляхами в час грози і страхіть Другої світової війни, щоб у золотоверхому Києві скласти присягу найвищому соборницькому проводові — Українській Національній Раді, і разом із тим активно включитися в нерівну боротьбу за українську державу. На цьому шляху до золотоверхого Києва він завітав до столиці Галицької землі — Львова, прийнявши в ряди Буковинського Куреня 300 галичан, повів їх разом у похід „на зов Києва“, як колись їх батьки ішли в 1918-1919 роках. Цей об'єднаний похід Буковинского Куреня на чолі з його командиром Петром Войновським „на зов Києва“ залишиться в анналах новітньої історії визвольних змагань українського народу подією великого національно-державницького значення. Ішли бо вони на Київ повні запалу і наснаги, щоб спільними соборницькими силами сповнити свій обов'язок у свідомості, що коли зайде потреба, вони всі будуть готові віддати своє молоде життя за Батьківщину, за Україну.

Багато з цих юних патріотів загинуло від гітлерівського терору, в боротьбі з большевицькими партизанами, а деякі частини боролися в рядах французького резистансу, щоб заманіфестувати перед цілим світом, що гасло: „Свобода народам і гідність людині“ є універсальним гаслом боротьби всіх народів за вільне життя. Франція належно оцінила цей вклад укра[illegible] — вояків Буковинсько[illegible] Куреня.

Саме командир Буковинського Куреня Петро Войновський, як і провідні кадри ОУН на чолі із полковником Андрієм Мельником, попали в німецькі концентраційні табори, з яких вийшли щойно перед закінченням Другої світової війни. Вийшов і командир Петро Войновський із надірваним здоров'ям, але повний запалу до дальшої праці для свого народу.

Прибувши з родиною до Америки, він почав етап життя, як кожний український еміґрант, в нових і невідрадних обставинах, проте із відчуттям незламного обов'язку зберегти живу історію і пам'ять про Буковинський Курінь та його славні діла. Як глибоко релігійна людина, вихована на старих давніх християнсь-ких засадах, збережених живо у буковинських селянських родинах, він будує біля своєї садиби в гористих околицях стейту Ню Йорк маленьку дерев'яну церковцю в стилі українського козацького барокко. Йому помагав у цьому великому ділі навіть маленький внук, подаючи дідусеві легкий матеріял, про що він із сльозами в очах згадував у свойому виступі на тризні.

Чи не найбільшою радісною подією останніх років трудолюбного життя покійного було проголошення самостійности і суверенности України у висліді грудневого голосування в 1991 році. Його мрією в той час було — відвідати Україну і рідну Буковину, а разом із тим реалізувати свій давній задум: причинитися до поставлення у Чернівцях пам'ятника поляглим героям Буковинського Куреня. Із запалом і послідовністю закликав він своїх земляків і друзів зібрати фонди для реалізації цього задуму. При нагоді відкриття пам'ятника восени 1995 року, він разом із Головою ПУН, колишнім президентом УНР в екзилі Миколою Плав'юком нагородили ще живих членів-учасників Буковинського Куреня грамотою та орденом „Хрест заслуги“.

Із неприхованим сумом і жалем покидав він рідну Буковину, вже сам нездоровий — спішив до своєї дорогої важкохворої дружини Наталії, яка потребувала кожночасно його присутности і опіки.

Дбайливо опікуючись дружиною, він не припиняв підготови матеріялів для видання власних спогадів. Сотні списаних карток спогадів, листів і матеріялів збирав він до останніх хвилин свого життя, кореспондував із друзями і закликав до співпраці у великому ділі: написанні хроніки свого життя і життя своїх рідних й друзів. Та не встиг закінчити свого діла — великого задуму через важку недугу. Залишив заповіт-прохання до своїх близьких і друзів закінчити його останній і незавершений задум.

Дорогий і незабутній друже, командире славного Буковинського Куреня, ми, ще живі члени-учасники і бойові твої друзі, прирікаємо тобі перед твоєю ще свіжою могилою на чужині, що ми доложимо усіх старань, щоб завершити незакінчений твій задум: історію — спогади — хроніку про Буковинськик Курінь, які ти залишив у своїх листах, записках і матеріялах. Прирікаємо тобі, що вони будуть надруковані, як останнє твоє доручення, дане нам — твоїм друзям.

Спи спокійно, дорогий друже командире, а коли ж прийде час, то ми твої тлінні останки перенесемо до Українського Пантеону Славних людей України.

З. Г.

СОЮЗІВКА • SOYUZIVKA
Ukrainian National Association Estate
Foordmore Road Kerhonkson, New York 12446
914-626-5641 FAX 914-626-4638
First Annual Soyuzivka Spring Golf Tournament June 8, 1996
Stay at Soyuzivka
$67.50 single-standard, $87.50 single deluxe
$105.00 double standard, $125.00 double deluxe
children to 7 free, 8-12 $25.00, 13-16 $30.00 (meal surcharge)
this includes room, post-tournament cocktail party and banquet, plus breakfast the next day.
Additional costs: tournament fee of $85.00 per golfer, lunch (if applicable), taxes and gratuities.
GOLF AT THE NEVELE — 18 HOLE PAR 70 COURSE
INCLUDED IN THE TOURNAMENT FEE: GREENS AND CART FEES,
PRE-TOURNAMENT BBQ STARTING AT 11:30 AM,
FOLLOWED BY TEE OFF AT 1:00 PM
TROPHIES AND PRIZES WILL BE AWARDED DURING THE BANQUET AT SOYUZIVKA
WOMEN — (or MEN) if you're not participating in the tournament, we have made arrangements for you to ENJOY the Mountain Fitness & Spa at the Granit Hotel. If you would like to arrange for a massage or baby sitter services, please contact us ahead of time.
Preference is given to guests of Soyuzivka.
All others will be on waiting list, maximum for tournament is 52 golfers
PLEASE call A.S.A.P. to make your reservations and sign up.
PREPAYMENT OF TOURNAMENT FEES IS REQUIRED BY JUNE 1, 1996
If not staying at Soyuzivka the following fees apply
$100.00 per person for tournament, cocktail and banquet $30.00 per person.

Любов Коленська
ПОТОЙБІЧ РУБІКОНУ
ОПОВІДАННЯ, НОВЕЛІ, НАРИСИ, ДРАМА
Мистецьке оформлення
Любослава Гуцалюка
Тверда обкладинка.
Ціна $15.00 плюс $2.00 за пересилку:
Замовляти:
SVOBODA BOOK STORE
30 Montgomery Street
Jersey City, N.J 07302
Мешканці стейту Ню Джерзі обов'язує 6% стейтового податку.

Іван Кедрин
У МЕЖАХ ЗАЦІКАВЛЕННЯ
ІСТОРІЯ, ПОЛІТИКА, ПРЕСА, СИЛЮЕТИ, РЕЦЕНЗІЇ
Стор. 542, ціна $20.00 з пересилкою.
SVOBODA BOOKSTORE
30 Montgomery Street
Jersey City, N.J. 07302
Мешканців стейту Ню Джерзі обов'язує 6% стейтового податку.

ARKA Company
DEPARTMENT STORE
26 First Avenue
New York, NY 10009
Tel.: (212) 473-3550
МАЄМО БАНДУРИ НА ПРОДАЖ

АДВОКАТСЬКЕ БЮРО
ХРИСТИНИ КОШКУЛЬ
Генеральна практика
• іміграція;
• корпоративні питання;
• заповіти.
(Широкий досвід в Східній Европі; володіє слов'янськими мовами).
47 Halstead Ave., Suite 201
Harrison, NY 10528
тел. (914) 835-1882
факс. (914) 835-1629

※ РОЗШУКИ ※

Світлана Іванець з України пошукує **ЮО ЛІСОВИЧ**, років 70 з Київщини. Прошу відгукнутись вас або когось із родичів. Адреса: Svetlana Ivanets, 644 Naples St. Glenview IL 60025. **Tel.: (847) 803-9686**

※ FUNERAL DIRECTORS ※
ПЕТРО ЯРЕМА
УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК
Займається похоронами в BRONX, BROOKLYN, NEW YORK і ОКОЛИЦЯХ
ЛУЇС НАЙҐРО - директор
Родина ДМИТРИК
Peter Jarema
129 EAST 7th STREET
NEW YORK, N.Y.10009
(212) 674-2568